

AUTHOR _____

NO. 1872

TITLE _____

קו' יצק

RR _____

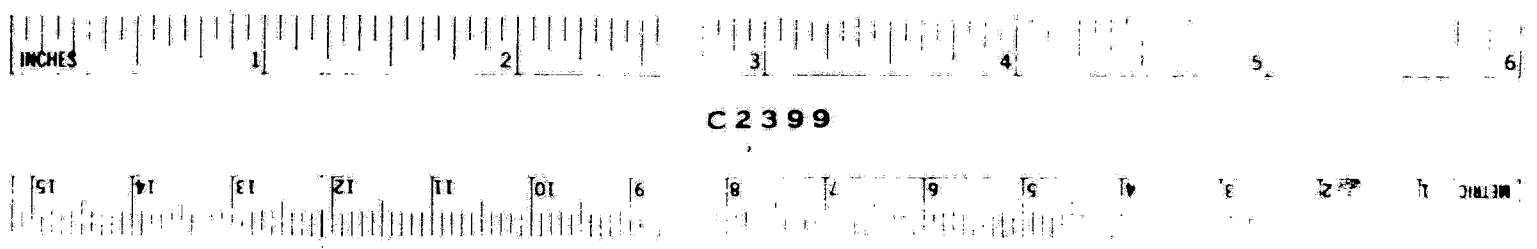
IMPRINT _____

CALL NO. EMC 2366

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DELTA COMPANY

ויגדל אליו חלקו
 וישם ידיו
 ויגדל אליו חלקו
 וישם ידיו
 ויגדל אליו חלקו
 וישם ידיו
 ויגדל אליו חלקו
 וישם ידיו

חמרו רז"ל פשטא' בא עשא בן שונם
 לביתו של הלל ולא מוכא עבד לבזק לפני
 ולא בעבמו הלל לבטא וכו'

של זה חמרה התורה נטון נכנן לו ואלו ירע נכנן
 בתוך לו הקחולו ונ' מפני כידוע לודע
 חן כ' מרעה שעה כדקה עים יא זהיה סקור בין ישרא
 הקבה זה החתול שטא כדקה עשה ומשפטיו עים יא

ננך כציפ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אין מחשבת

אדם לשאולתהן בת אמת

יוס יבוא כינר שלה כדעתם

מסוד חותמת חסד יבוא והוא יבין

בחה לחן של הנזיר שישראל חמרו ישעה וישמע

אזים רבוח ואמוב כקבס על לחוח בני איתח
כינר נעשה וח כינר וועד כרך להבין מהוהם הכקבס
לח לעינה הכל כוחט

בחה לתח לעד כינר קלה חול אלמיו אכנה אטח כינר

מקה ותורה חורה קטה טתן לנו תורה שבכתב ותורה

בעל חלו השט כקבס הם אל אור תורה שבכתב תורה שבש"ס

כל חור תורה כל אכלח וא מישראל על פטהם וחין כל חומה

שאון יכולם לשלש בהם וחמרו חזל בעמ תורה כזה לפי משה

מורשה חל תקדי מורשה חלח מחורשה וכן כקב ויוטח משה

ותהעם לקחת האלהים יחתן היוטח לפנה הלה אהקטה

דאטת ישראל עם התורה בחופה וקדושים כי התורה היח

רלה ויש הם החתן ונס אמרו גל עי שלמד תורה חשת ח"ס

יחל וחייב מיתה תורה טה לכו ולח לחמדם ובעשנוכטנו

היבם בשעה אעשו ישראל העל ירוק קרבוט מלחכי

זילה ולקחו מקם הכקבס אטח ויעלו בטי ישא חת טהם

יהי חויב ידלם וישלם משה אטח ומשה יקח חתה חתה

טו אבט

במלך שנתנו לך דודי
שנתנו לך דודי
שנתנו לך דודי
שנתנו לך דודי

באשר נבדקו עושים צינים נבא וינבא צינים
צמחו יצחק ויהי צמח צמח צמח צמח צמח
צמח צמח צמח צמח צמח צמח צמח צמח צמח
על זה חמור הצמים צינים לה והלפן הקלול אחרא נאשים
הל להקבר קול ענן לבני עים חס חרס הוח כהן יכה
לשעות צינים צמח וצמח צמח צמח צמח צמח צמח צמח
קולבם צינים צמח מי צמח צמח צמח צמח צמח צמח צמח
צמח צמח יכה למטה ונעשו צמח צמח צמח צמח צמח צמח צמח
משה כדקה שיש ונחמנו נפשו עליהם צמח צמח צמח צמח צמח
צידוע לודע חן צמח זה חסר לקח שור צמח ויהי צמח צמח צמח
משה חן הקר נאש לעמוק קערוק צמח צמח צמח צמח צמח צמח צמח
ומשה לח ידע הקרן שור פטיו בדברו חסר ויהי חסר וכל צמח
ישראל חסר משה והנה קרן שור פטיו ויראו מנשק צמח צמח צמח צמח
שור קרן שור פטיו

חמורו יקל והביטו אחרי משה כולנו שחשדו
חותנו בא את אים ויש עבדו ויקחו למען צמח
חמורו יקל כולנו שכל חוח מושרחל היה מקרן

לצמח

פסוק **ל** כי את שבת ליון היינו סחוטם ונכח
 הוא שאין פן חושש לחינה כלום און נמינו וזו סודו
 למע' ומיך למטה ען האות ולכן אומנו בעונותינו עשו בלעת אצל
 העגלות כחיקה לחכן בזוב ה'את עיבת ציון לעלת און עגלים למשל
 כמו החולס שהיה למעלה "מכ"ן
פסוק ומען הדעת טוב ורע וקל לחטוב וק' עס מה שהוא הקוף
 צמור לקרות לחוכ הנה בשבת ואם אצתו שמו מעות שהיה
 נשערתו עליו יעה הנה למא' עניא ישכח ויכל מען הדעת לביכר
 ושה לעמר כעבו שהיה תוככו עקב
פסוק אופך דס האדם וק' ואחזק במס' עמ' רמא וזל עת לבג -
 דס אט' לבס דג' אט' לנסנה ודמז' לבג אופך דס האדם
 בגת האדם אופך דס דיוס א' בלעד' ג'ס' מחכ' וז' אט' לבג דס'
 באדם דמו ישפך רת' באדם' ביוס א' בעת ד' ג'ס' מחכ' דמו ישפך
 וז' אט' לבג דס' "מכ"ן
פסוק ואיש אשר ינאף את אשת רעהו וז' נקמה הטל' אל' יובן
 על עזל' איהו בקר' ואתתיה בבולב' וז' השית' דנאשה
 נואפת זהו אשר ינאף את אשת איש ג' בעלה שמי' נואף זהו אשר
 נאף את אשת רעהו והאי' אדם מ'ך ליה ודוק"ן ועד ע' א' דל'
 ואיש אשר ינאף וז' אט' ע' א' אשר הנאף לל' בעלה על נואפת
 בב' נאף ע' אשת רעהו ויש ע'ס' בבג' דהא זק' הב' ל' יתחייב
 א' בב' נתחייב בעלה היה ע' חייב ע'תה וחס'פ'ן ליה ובג' קעיל' א'
 נ' ל' י'נ'ן ליה קבא על' הפ' ג' י'ס' קמ'ל' ללא דא'פה חייב ע'תה" ודוק"ן
פסוק פי' טיק יהנה ח'מה ולשו'ן וק' יובן במ'ה הק' א'ג' הק' י'
 לחזר הק'שות על בעול' ח'ל' מ'א'ע'ג' וילמ' זל' ח'ז'ר'ת'
 וז' י'ס'וק הק'ן וז'וק'ן פי' ע'ק' יק'נה ח'מה תח' ע'ג' שית' י'א'ב' ע'ב'
 ד'ע'ב' ואחר' ול'ז'וק'ן ת'כ'ב' מ'א'פ'ט' לפ'סוק הק'ן" וקל" המ'פ'ל' ו'

שלא יחסי וזהו היה קרן הוד למושה בצפנת אגדה
תהעל וערמל עשו בחל ההוד של תורה אה
שנים של יושה וכפרחויש של התורה של תורה אה
זה מחורשת לש אהיתה בקניה חצפת בחוספן וקרין אה
אח מי שחל ועבאו לקח משה התורה אהיתה חצפת לכל
ואחד מי שחל וזה אחרון בנמי אהו חמה משה מעמד
אהסדו אותן בחסת חיס וקרין אה בחוסה מלמד של
יושרת חסד משה בחצפת אה בחוסה חסד אה משה כ
חור הקניה לעבאו וצפנת זה הם חוסה אותן בחל עכל
ע חמיר הקניה חצפת ומשה לקח קמנד לעבאו אהיה חסד אה
חבל בעל הקניה חמיר אמה מוכב סדקו וענחפון
היה מחזיר להם הב כפס לל אבת באשת ניכול
אשט מלחם אמלין לחם לביתו אחד כנגד נעשה וא כנגד
נאמע וזה סוד נאמה יתנא אבה לחם באעב וכל אצק
אמה חזר להם חור תורה אבנב ואבעל פה ובאבנ נאמר
למשה רק חור וזו השפה אהיו למקורם והשחר טח לשרא
וזהו אחרים באבנ בחל ישמח משה במתת חלקו כחל
ען אה ואחר ל רק חלקו והוא משמח כי טוב עין הוא יבוק
חל במיעוט וקל ודוק
חזרנו לעטן אחרנו אה חקיס חעל אה קבה נמר
נזירה למעלה הם מבעלים בבדקפס ובפלתם
למעד כמו אמכנו בספר הזוהר מחמרא

ידמות לחמה לנגה לבוכים לבקיע לבגקים לאשט
 למנוחה וכו' חזוי להשיך הענה כוללת במה הלזה מה כותת
 במה הזדבגם לחמה נב' **קבל** לעכיתא כרך איהו בקם
 ז תמים ויהו בניהם באמות כ' לא להם זרנתם
 התנאי הא' יטרכו איהו אנממש חרפתם ואינם משיבים
 במחזל השלבים ואינם שלבים נב' ואהבו כחאת השמ
 צבורת נב' וכנב זה התנאי אמר בעל המל לחמה כל כמו
 שהחמה אטעה חרפתה בבראת העולם כמו אהוא מבואר
 לב מאכל נשתקה כך יצאך תח' התנאי הב' יטאך איהיה
 תמיד יבין ברוב רבו ואומע ומקבל ממנו דת כמו מחזל
 אה לך רב נב' וכמו כן למד עשן זה מלמד באומרו בלב
 טפתי אמרתך והקאו קול והטוב בארתי צדק בקה לרב נב'
 ותכנן לה סזן במי רבו סזן אלם ביות רבו וזהו הנשמו באומי
 בעל המל לנגה כמו אה לנגה חין לה אור מעמה אלם מה
 אהיח מקבלת מה עמש כ' יטאך תח' איהיה תמיד כובן בין
 ברב רבו לקבל ממנו התנאי הג' יטאך להניח אחרו תלמידהגון
 יעשה הנהגות והשקות רבות למנה וכמו כן יטאך לשד
 ציו חמה ודעת עד עבזה אם ימות יטח כן ממלא מקלמו
 ולזה המז בנה באומרו לכתבים כמו אקטבוים הם קבושים
 באמים לשלם בין ביום בין בלילה ואינם שלמים ממנו חלף
 יוכד חזייתנו כך העיקר אינח תלמידהגון או בנא שמתלא
 מק ומאשפי אימות עשין שמו קיום התנאי הד' יטאך
 איהו משאיו לעש וכמו כן יהיה זה יוכד במעוה לטית אהת
 דומה לש וים דומה לבקיע וזהו הנשמו באומרו בנה לבקיע
 התנאי הד' יטאך איהיה מעש עבמו של קדשה **כ**מו
 חנה מישאל ועזרה וזהו הנשמו באו לבגקים אהבך

סוד כל נוחו יואל כמיל וחס באחור זבחה ידוע
מעבד לחון נראה כל נוחו וכשרו אצל החכם מאשה זאין
על הסעם בראותי שיתש קדמו והוא מאומר לכל המעשים זל וחס
באחור כל במעבד אחור למעבד ישבחה וכזה יוק משה על יד הים
כיתנוס הירון טוב לאחור במזל שהים למדל ליקדע מעבד זאין
אני גדול ממיראני בגאיתי בך ואתה בן לכן שנקדעש עשה נקד
הים פתנוס וגם אתה הירון שיש לך ובה לב עשה ומה תעשה
הירון והיית סבוכ אתה הנמת ולמה חזרת לאחור למעבד
אבות פך שמשון בראו כל ימיני גלת סן החלמיס ולא
לעוף טוב אלא שתיקה פ' נע שומע חלפתו ושותקו
עדין או לעוף ולא אמר לאדם אשר כל המפ' איש למכו פנה
יש ארץ אענה חנקי והוא בהקדס ענה שמכ בהגות ס' תפ
זהב וזל היה מוכר ב' הארץ זל שקיה או בכל השוכות שבע
המענה שבלם לעבד השן היא סבלת העליות ואת טאס יסנה
עצמו יחש ובעל מדת ונק' חונטא אמנס במזל זו תח' וחסתה
ותעבוד ועונותיך מתכלים עב' וכזה יבוא על נק' או לעוף
והק כל ימיני גלת ס' החלמיס ולא מצאה עתך רביהם תקנה
לעוף כד אלא יאמר למ' ע' ותעבות אלם שתיקה דהייט אועט
חלפתו נאותק טע' לא יאמר להתיס לח' לעבד ולכפ' ען כ'
שתיקתו היא מוכח כפ' נדוק כ' הוא נק' נבין כד' ע' ג' ע' א'
פ' סוק ונתך ה' לבאש ולא לז' לב' אור' א' ולא למ' הור'
ע' ותך כ' בהיותו ראש כולא' אלא יהיה ז' חק סון כ' א'
ולא למ' ע' אומרו הני ז' לחיות וא' ת' ראש לשוע'
הני ז' למי ע' הוא ז' לחיות נע' א' הוא ראש כ' האש
ז' לא ש' יהיה לב' ולא למ' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ראש למי ע' א' ז' ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'

בלילה (לאש נק) והמתיק הכוונה במלכה נחמדת בעל ששן
 יעקב גל יעש אך אמנה שם היות שהאמת אחת אכמה
 מאכונתו אשכב הכוונה אשר אמשעו בו מקדמות דעו
 אבו למזון על חיי האדם שהאדם בימי שגותו כחמור נוער
 והוא הנלקח אחר ארכות לבו הרע ואחר תאוות הנשמיות
 חמוס בימי בחרותו והוא מבין עשרים אנה ומעלה עדימי
 הזקנה לבנים כושקים לביות כנען כרנו ופנה בתו המה הדרכו
 וכושקים עלו תן לן לחם לחכל ובגד לבגש אך אמנה בימי
 הישיאות והזקנה תיניק יונק משה חמו לל יונק אה המשכלות
 ושלט החכמה אשר למד מימי שורו הנה יעבד ויבאס ויתמתק
 חמו כתיניק היונק משה חמו ישן היותו בין חוכן מתאוות רהזמן
 ותהפכותו ומסוכותו ובזה אשה מספרת שם בעלה רמז לשמ
 אהיגע זמנא אהובתה לה יחדיו במקום אשר היה אס אהלה
 בתחילה ותאוב בלה לבית בעלה ותתענג ממזון השכנה חלכך
 חלנה ממעל זהו הנשמע בכך כונה במאמר הנל //

וחמוס

דכך אחר אלעש בכך כונה יב במאמר הנל
 אהא להורותינו נא' על ענין הנשית שרבי ילעת
 אהם נמזים בעניותינו אהבו לילה יען ההפך עלינו ויו
 לילה וזהו הנכח לגזל לה העסק בתורה בעה' אדומה
 לילה מושך עליו חוט בעה' אדומה ליום ואין להאריך בזרה
 אהו מושך איו וכללו אמר בעה' אהנות כולם החולפים
 והעוברים עלינו תמיד הם נמזים בג' משמרות מאמרה א'
 חמור נוער המז לילות מצרים אשר בגר חמורה בשם וזמנת
 סוסים זרמות והם התחילו להרע אלנו בלילות מצרים
 משמרה ב' לבנים כושקים המז לילותיון ומל ואדום הרשעה
 ולכן קראם כולם באם לבנים כושקים ישן הם כושקים
 עליו תמיד הב הב ואין אומר די מאמרה ג' אהיה בסוף

הוא אש' ועוד יאבולמוז אחר דע כי יאמרך תה תמיאחר
 יהוא איהיה עשה המכות מאהבה ואלא עמלקב פ—
 יהיה קל כנאר ונבאר טאה לשבדנת הברא ית וזהו השעמ טאו
 לבקיס טמו שהבקיס טאמר בהם טבקיס יכונאן כן תי
 יטאך נהיות טמא' התאי קן' יטאך תי' איהיה אורה
 היסוקן כמבואר בטעשה לא' אהיה אומר בואו אחי ברכו
 רש וזהו השעמ באומרו לאשש טמו אהאשה היא טין
 החוחס טמאמר שלמה טאשה בין החוחס והם טוקכיס
 אותה תמיד כך יטאך התח לקבל היסוכן באהבה שלמה'
 התאי קן' יטאך תי' להשליט לנולתו וזכה תבין מאזל
 המובא במסכת סנהדרין א"ל רב חייל רב הוטא ביה
 דה קא מנבית נב' וזהו השעמ באומרו למנוכה שבמקדש
 שהיו השם מסתכלים בה וקורם קש מצב ק שהיו מקתפס
 בטבולות השמש טמו כן יתבאלך טען הילי המלכה
 עשתה נבגדת שלזהב נב' שין במש' יומלא "

ובתבי

החכם השלם טמוהרר טמואל חבן דטא
 זלנה מצאתי סתוב וקל תשא לא אומי
 אלא משמכות הנהיילנה נב' נסיון לרבב משמרה א חמור
 כושב ב' טבס טשקיס ד' תיטק יוק טארי אמו ואשר
 מספגת שש בעלה " כלי ספק שרבו התעורה בזיה
 הביתא מהאיסטיק החס בעל שין ישקב זל
 ודחה ל' אותם אורות נב' ושה אחי סבלת קמא זל
 במאמר הזה והיא נב' סבת קראנן במידושי ברכות
 באס רבינו האיי ואון זלנה שאנוי לכל יכא שמים להתעורה
 באותם השעות ולבאוג על הרבן ביה אטא קומי דוב

רמז לחוסמת אשר לאזכו וחמתו ילכו ל יאמל וכ...
 ההסתלקות מהלבנים הכביס אשר הוא קיום הגוס והשמחה
 לעבוד בורחו כיצד זה אמר שמור הימנ מכוכל לזה כ...
 שהשפע היה יורה בבה ובו היו מסתפקים ללמוד חמלה ויחיה
 כך עי' רבן וכינוד התוקף על המונגים אטעם ומשטיני...
 עליונים מלמעלה ותחתונים מלמעלה אמכו פטיש החזק כפטיש
 ופאצ' סלע כן בזכותו ותומתו היו מאבגים כל הקמים עליהם
 וצאת ועלנו למה זה מאשגל בקהאחי ספר עי' תל ולמיה
 כתבתיו נאס הכעיר אצל בעת דעה ולעעה לאל...
 בעשור לאזן לשון המכובד //

עוד עיינתי בענין בעימין הכדק נק' תטא הנסיף לו
 עתים ושארם שעה וק' אלהיות מצורת
 הכדק אקולג כינוד כל המכוות והוא סאלו קיים כל התורה
 כל אעתה בבה אוחות לך הוסיף רב שעה ולפי דרכו
 הוקדה אלילי למה לחזקיהו עה לא הוסיף לאלף טו שנה עס
 היות אכפ' המדקש שתהיה התוספת מרובה על השקד
 אקודס מלך ילעה ועבאו טו שנה כמו שהוכסו בב'...
 ונב רבא זל טתן טעם כד שיחיה ויחיה בנו ראוי למלאת
 מקומו עכ"ל לא ענה ולא אקטה דשתי //

ואמנם כולל לתרן אלהיות שמדותיו וית מודה כינוד
 מדה ובהיותו לא רעה להולד ולקיים מצות
 לכה ורביה ישן שלא יולד מתוך בן אמינו הנזק לך הפל'
 אס ית כביה ל אג עלמעים ולכן מן הראוי שלא יחיה
 פל שכינה ובזק ינבן הסתוב אמתי לא אחיה ית
 בארץ החיים כאל מקרא מעיב מי אמר ל שלא אחיה
 ית ישן ית בארץ החיים טוהב נבא בוד ועליו בהכ"א

הלילה והיחמוז להתחלת נחולתינו ופגיון נפשו תינוק יונק וק
שהתחיל החטמה והגשע וההטבה כתינוק סימטא חלב לעד
מעד אמו ובמותה שעה אשג מספחת עש בשעה כי מראים
באטבה ומומרים הטה אלהיכוזה קוינו לו ויושיענו ומלמך הזכר
דעת וחטמה ויראת ה' //

עיינתי

שגן נחמד זה טמא במאמרים אל במסכר
בככות פגרת תפלת השחר על שגן רבז כשחלה
נל כיון שחזה אותם וק' אל רבינו ע' ישראל עמור הימנו
פטיש החזק נל הוקעה חלי שעה אמרו רבם ג' תוארם הנו ועש
היות אראיתי במפר הערוך בערך פטיש פירש כזס אהפטיש
מתפזרות נכזכות מתחתיו כך הלכותו מתפזרות בבג
הטולש ונכ בערך עמד פירש ב' שמוהם היו במקדש ועדיין
להבין וכן פירש כשי אל נכ אס האחד יבין ואס ה' לטען נכו
כמפגז במקדש במפר מנבים ועש היות אראיתי לה זה עבד
שגן לבי קומה ל' ולא נתקרה דעתי //

לכן

לעל להבין זה במה ארבע דכאית קושב הדנוש נחמ
בפקידת השנה של אבא מאה אל כבד ידעת אהתועלת
אהיו במקדש בהיות על מתכונתי יבנה ויכוין במהרה במיני
חמן הנס נכ נמטאים בבדקים ולכן אקולה מיתתם אלהי
סחורבן בה והטובות אהיו נמטאים במקדש הנס ג' החטמה
ע' סהדכן בלאת הנמית והתוקף על המנוגים והקשת
מהדרכים הנכסים טאשר יסוד טאה צבור נל יסודתו בהררי
קדש במ נורא תהלת ונכ הגדקים בימיו אל לחד וחד
יכלו ויראו ה' הא' החטמה ובזכותו נכ ה' ינחמו ויביהם
ונכ ה' הקסת פקות והגשע והקלטה ואין מקום להרצו
ובזה יובן דברי התלמידים אל הרב הנחמד כיבז ע' יסוד

ימי כעמך ישאל עי חמד //

עוד לשל פי חמד בזה הסתוב יוכן בהקדמה אחת לע כי
ישראל לא נבראו בעולם חלם לתכלית קיוס התורה
ומכותיה ולכן אמר הסתוב עש זו לא נברא חלם לתכלית זו
א"כ בה רמז למכור ושמור בדבורא נאמרו והס עשו בהיפך
ולא חותי קמות יעקב //

פירוש נחמד בפסוק כי נאבעתי טסה יול למה לך

חמד הסתוב מלת כי הילל נאבעתי טסה
לכן יול כפי מה שקבלו בזכך הסוד ידוע ומפורסם על זה היה
והוא ויהיה עליה במשכן אותיותיהם יב לא השית באס בין
יב שהרמז שהיה והוא ויהיה נאבעתי טסה ה' //

ולעד את הטעם פלי נחמד בפסוק כי עליך הורנו לך היום

נחשבנו טאון טבה כפי האמת דמלת טבה
בכחן מיוחנת דהילל נחשבנו טאון ולעתוק לכן לשל אזה
יובן במש יחזקאל ואתן טאט טאון מרגשתי חלם אחס ישלמנו
בסתוב במאחר דהשיקר הוא חלם אחס למה הוצרך למותם
לכאן הו השמאך יבעל הקודס לכן נוכח לתרן שהסתוב בשמו
מתרן קושיתי ואתן טאט ואל תחשובו שלמותי אתכם לכאן
לכל מילי כי מדקנת המין האיננושי יותר חשובה מן ב"ח
ובכלל לשם בני ישראל אשר יש להם הבלתי ותקמושאר
החומות אף חס הם מכללות המין האיננושי ולכן אמר לך
דמיותי אתכם רק לעטן הרשיה וההשמה כבושה עררו
ולכן חזק ואמר לכאן מרגשתי ואמנס במדקנת חלם אחס
ואתם שיקר המין האיננושי ובוה י' יובן מאמר
חדושי דוד המלך עה כשליך הורנו לך היום ולמה התירו
ימינו אמרו שנחשבנו טאון והס לא לקחו המין הטוב

וחמם כאשר תיקן המעוות הנה שכרו אתו חמם שאה עשה
כמוטן שם ייה זהו מה שנתעב אה שמאלו בן דין
עוד רחיתי נכ למב את האה ל להיות א לב יהי
נאכח מלמח מה ששיטתי נכ היוס כמ

אמה ששם או יותר בהגלמותנו בעצמא מם קדושין במא
הנמי יתיא רשעא אומר מימי לא מאיתי נכ קייץ וחר סבל
ואושל חנוט והם מתפלגנים נה קתי הוק עבד למה לכ
תפש בעל הביתא בלשנה כמא כי אס אלו החיות לא מנת
אבל לפי הילעל עליהות שהאדם בהשין לעגאר יחשוב

א' מלאו מלכ קלתי ומעדיכותי וחנושת בל
עלות בימות הקייץ והוא כבד הל בבניו או יחשוב מלכ
צבורתו כפיר בעגה כאן כד הוא אס ילאו אותי בג ארס
אחרם מתכאים מעמי ומטחם ל הקוח כלא או יחשוב מלכ
תחבולתו כשועל הזה שתמיד הוא מתהפך בתחבולתו
ולזה הילעל כון שהטה בספר קהלת כי לא לקנים המר
כגד החושבים שאספו הון שתק במכורותם ונכ לאותם
אחושבים שאספיהו בגבורתם ולא לעברה המלחמה ונכ
לאותם החושבים במטותם ונס לא למכעיס לחס וכנכ זה
אמר בעל הביתא נכ ואר ושועל ואין להאריך בזה אך
להבין נכ כבד אבד

פירוש נחמד בפסוק שמו יצתו לנגד להקשות
קושיא אחת בכתוב למה לא אמע שזה חס
יאלתנן זה באופן נחמד ש' הסוד דעכ חשבון זו הולך
י' וחשבון אחד נכ עלה י' והכל הולך אל מקום אחד
וקנת הכתוב למע ש' אחד שבאתי לה ש' י' הכתוב

הקביעות כאשר היה המעבב אל במלת בישן איש הבגל בין
 בואת פטש ובין בישן כך יש הבגל בין הקולר ובין קפדן
 ובזה לפי דעתיאט שמואל בן דנאן יתניאבו דבר כול שאמרו
 זרוק מרה שם מאסת ולא הקפצן אזרוק מרה הוא לפעמים לא
 בדרך קביעות שאם יתמיד עליו הנה תלמידו יקה עליו ~
 במאמרים קל עפאס קהה הבגל נה ישאבל כרך שישוב
 חרוץ חפו וילמדהו במדת חמלים וזהו העמוז במים במאזל
 יצ תינוק ואזה לעולם תהא שמאל דוחה נומין מקרבת וזהו
 הרמוז במים אמורהם על החמלים ואחר כן ידבר אנהרב דברים
 טובים ונחומים וזהו הרמוז במדבר רמוז למדברך טוה //

הדרך

הנ' בא בעה להורותינו סדר ההסגנה בה החס
 ובזה יזכה לתלמוד תורה בתחילה כרך שיבטל
 ממנו כל התאוות הנפלות וישלח מעל פיו טאך תעשה קאש
 בנעורית וזהו הרמוז באש באומרו מעמינו אש דתלמו ואול
 יזה נמשלה התורה לאש כמו אש אורף כל מה שימלא כך התורה
 אורפת ומבטלת כל מחשבות דעות ונס לאחר אזה לילמוד
 התורה יצאך לדרך עצמו בדרכי יושר והעניה ולהתרחק ממד
 הכשילות והנחיה ולך אמר במים והוא שג מאמרים קל מרה
 המים חיים נשפטים אלם למקום מדרון כך לא תמלא אלם במי
 שמשפט עצמו ושר יצאך החס תנאי אחר להתעסק בלמוד
 ההתבודדות והעיון העמוץ שם השקידה וזהו העמוז במדבר
 עפא // טס עבד ואולם יכארו בשיט אלהים ואדם //

ויחמר ישב אל לבן הבה את אשתי / עלשך אנה שבל
 תנה את אשתי לא טאמר אלם הבה את אשתי כטוב
 מקיים ולרנלד יב שבטים כמנן הבה ולבן אס לא נבאו אימת //

שבעבורו נמיינו לבחן שהוא השמירה והרשיה רק לקחוד
כוזב חמרו מאחר שהם נחשבים ככאן טבחא ללמור טבוח
טבח שוד נוכל למור שיש בבאן ב מיעט א' הוא למטבא ח
הוח למקנה ה' ג' בת הצאן לכן חמור חנו טעבא ככאן המועט
לא למקנה ו' עכ' טעוד אנט שכל ו' :

אמיתי זה כמה כונה שמלות במאזל ב' דברים

שחנה תורה באז ובעיס ובמדב נב
אמיתי בו ג' דרטיס //

הדרך הא' באז ג' להורותינו שהמתעסקים במצו

הם על ג' טעם יש שמתיראים מפד העונש
הנמשל לאש ויש שעובדים לאל יתבדך נכונפ'ס ארז
מאזותינו מאהבת השם הנמשל למוס שכלנו רמז למדת
רמיעים ויש אחרים שתמיד בעמורם באל ית' ואיש שישם לפע
וזקב כמ'ס והם חושבים כי הממוון עשה יעשה לו טע'ס נכ'
ולא יושל הון ביום עברה כאשר אירע לנא במדבב יש היות
זה וז' יאו ממעלהם כל כמ'ל ופל' זקב נאמלות אל למלא שיקד
להם מן במדבב היום מתים בעטב ולא יושל להם כמ'ס וזקבם
אז ט' באר לנו אופט המתעסקים במצות :

הב' בא להורותינו בעל סדר השמוד וכחיד

יתנה האדם עם תלמידו התחיל ואמר באש
כמז' יש על אומת'ס ז' זרוד מרה בתלמידים ובמאזל אף חסות
שמדה ל' חסמה שלמותי באף היא ששמדה ל' ועם היות שראוי
לכ' לעור בתלמידים אמנם לא יתמיד על התלמיד במדה זו
אם יתמיד עליו יבשו ויק'ן בו ויבחו מלפניו ולמה חזק
ולא הקפזן מלמד וההקפזן מלמד הקפזן שהוא תואר שמונה י'

הארס מה לקונן ומה ארחה יאמרו על חטאתו כי רבוי הצדקה
 יטהר השכל ולא ידע מה ידעב ולכן אמר הנביא במס האומות
 יזאלית נפלה עמדת ראשנו כל השכל שהוא עמדת הראש
 דעת קטת מה חמרת דעת חמרת מה קטת והוא של מש הרמב
 זל במאקל צדקים יושבים ועמדותיהם בראשיתם ועקב
 סגור השכל המז למשכלות אשר קנו בעולם בחיים חיותם
 באמצעות השכל הטאל ישוב השכל טקה וזו אמותת השארות
 הנפלא ולכן אמר נפלה עמדת ראשנו ואכל השכל ממנו עד
 שחיו עתה לנו שאנו אנומה כי חטאנו כזה מנה שאב שכלנו
 אצלנו נשאנו בשכלנו לא הילל זולת פאענו זהו הנשע בדרך
 הלביי **ואמנם** כפי הפאע ההוג לנו חמיר לעמוד בפי
 היתוב נפלה עמדת ראשנו ואצלנו אפלה בלא
 חטא זה לא יקפה שלט אמנם האוי ואבוי לנו הוא מצב שהיה

זה לנו בהאמה מצב כי חטאנו ושטתו שבו צנו
שמעתי מאתך מאה ועמדת ראשנו כל פי נחמד בפסוק
 מימינו בסוף אתנו נב' וקל קל שהיו זונתם
 ימי הטובה שהיה תשובה גדול עד שהיו אותם אפי' המיום
 צבל בסוף וזהו מימינו בסוף אתנו ונכ תשובה אחר היה להם
 שאפילו כל עין שהיו להם כגון כסא נשולחן היו מייפין אותם ומזייהו
 בהם כיוהם עד שהיו באים עליהם במחיר גדול וזהו עכ"ל
 במחיר יבואו ועבאו בענה על ארנו נפדפנו נכ"י שאחת
 ותאלכנו נב' עכ"ל

שמעתי ואמנם הנשע אתה אשר שבע ובזכ
 יתושב מימינו שהנל מעם בסוף
 ק' עבוס נב' תואר הכנויים בסוף בודאי אינו אלם כדרך לכן

מבד אבד ושיין כג פגשת יצא פגשה ע קף מה עב
שמעתי ממוה החכם הטל הל משה סידק ארו פ' רנא
 נחמד מאס החכם השלם הל נחמן בן סוואל
 זלהה בפסוק עטלה שמת ראשינו אוי טא לנו כו נק דקדק החס
 זל למה אמר הכתוב אוי טא לנו מלת טא כפי הנראה מיותר
 לכן השיב הוא זל עלהיות שבגמון עבד קיים כשתטאו ישראל
 טלה היחמתו ויטת אש בציון ולכן אמרו קל במעטת דודושין עב
 ההוא מעשה לאסתייטא מלתא ודנא אבדמי מזמור ל' ל' ספ
 קיעה זל שין ברש' זל וכתוספות שם ומשם יתפאר לך אעוב
 זולת עשה עקבה עם ישראל טלה חמתו בציון באבט
 ובעטיה ואכ' בחותן זמן מצינן חילופים ואמנש עבא בשלנו
 חנאנים במה ילה ה' חמתו בולאי אוי ואבוי ל' וזה משמשת
 הכתוב מאחר אעלה שמת ראשינו שהיא ב' עב' אעמט
 מכיון כנגד ב' שלמעלה **עב** ל' כי חטאנו ל' אוי ע' ע' ע'
 ל' אס נטאו ל' לא נשאל ל' במה ילה הקב' חמתו בלתי אס
 נייחיו וע' סמך על זה היה דוק לביו "עב שמעתי"
ויתכן למר אאוי ואבוי עתה ל' מצד שהקב' מסר
 הקדקיס שבטינו עתה מצד אהס במהקיס ב' נכ
 מפורש בדבר קזל קשה סיערן אל כהקיס יותנ מחורבן ב' ע'
 אט' העש יוסית להפלא את העש הזה הפלח ופלא שין בילקוט:
עוד דקתי אט' תעשר אבד למה אמר הכתוב כי חטאנו
 הי"ל כי פאעין אעב ידוע שהחטא הוא הדב אש
 באונ' עשאל ל' נלו ע' אטאו כלא' עשותה המזמתה
 נכ' ואיך יאמר כי חטאנו לכן תרצתי כפי הללג' אזה יובן
 בהקדמה אחת אעב ידוע אערוכ הקב' והיון ל' ידע

בתן תתן חפץ מאה פ' עמים בים יא"ת לא תמצח מה לא כנר
 נמחר בך ד' יום יום' ואחר כ' זה שלמות הדעת הא' זיהיה
 בך יתורה ובמחוציה ובאומעתיק טאו' ואקיה אכלו אמון נב
 וס יום' ואחר איעשה כ' זה והיה שמע למכות הבורח ולשבת
 החטעים אשר מושבם יום נלנה בבתי כספיות ובבתי מדרשות
 על יסוד מן הדברים אשר יעלו לו יתקין ושמאל וקא' אשר אלס
 וממע ל' לשקוד על דלתותי יום יום ב' דלתותי" עב מאתתי אנט
 ממולא בן דאן ותקטו בצק נסמד //

שמעתי ממוה נ'ו פ' נחמד בפסוק כי האחד יעבר
 שני חסמים ויסלק דבר צדיקים' כל ספר
 המלכים פ' רא דברים המאדקים' והוא מנח קנשיא שיש
 בתוב שאיך יהיו בעל הרב אנהם צדיקים הר' א' זסאי וכל
 יב לכן מלאון המעשה האמורה במסכת אבות ובשעמדין
 פ' ד יהיו בעיניך כראשם וכשטמון מלפניך יהיו בעיניך כזמאי
 חו לעת קצת והוא האמת בעצמו אהוקעה לנשי זל והוא
 חסר המתואר וה' ד' דבר אנשים צדיקים ולכן פ' אל דברי
 עטרוס חמם לפי דעתנו נוכל למר כלל' וא' אהוקע
 ד' ד' וכן יפול צדיקים אהוא לשון רבים על בעל דיעם
 חמם לפי דעת מוה נ'ו בבאן הורה לנו אשה עה ניות
 אחד למקבל ד' פעם הא' שסתמו מעמיא משניות החלמה
 דע ולא ובין איה מקום הקן ותחיותו הב' אה כשילע מקום
 טא הקן ותחיותו העה הוא ישוין להפוך דבר המחבר ההוא
 אצות להם בושם' שיוגדו כלפי סבתו לשיע לנותן לו השחר
 גס אמר משה אחשו עליה כי השחר טנג הניות אלני ידשו
 יביאו אמר יעור עיני חכמים' וטנג הניות הב' שאה אס
 האמת הנה הם מס' פיס דבר המחבר טנג זה אמר עיסל

כלומר שאפול המעיס שלנו למקדמונו האויבים למתותם עתה
נוכחתיכם בהם כמקד ועכס שלנו למקדמונו לשלם עתה
עתיכנו נותתם כמקד מחורס וזהו עכינו במחור יבואו ועב עתה
בבדקת לך רעה על רעה ששכאדנו עדפנו שלא נשאר אלה
קנת זכאדנו ואשככאנו עדפוס ונא שד אלף אכנו נושאוס להם
על זכאדנו מעימינו ועכינו ולכן יעבדו ונא הוש לנו לתרת רשע
האחינו עבד

במסרה

ז יוס יוס ויהי כדברה אל יוסף יוס יוס עתה
אשר ילקטון יוס יוס ונאותי יוס יוס ידנאון
לשלמי ערה יוס יוס בבוד של יוס יוס ונאיה ששאושים יוס יוס
אשר יאדם אומעל לשקוד על לתותי יוס יוס

כבר

יקעת שהאדם יאמר איהיה שלם במדות ובדעות
וישכב כח היצהר בבכחו וכח מאודו ובוה רתובי
המסרה דע כי היצהר מפתה האדם בבג יוס יוס ויהי כדברה
אל יוסף יוס יוס ונאס האדם נפתה אחר היצהר ביוס לאסון
יתפתה אליו וכן יותג ביוס הב ולכן אמר והיה משנה שש אשר
יוס יוס סאו קל אס תעבב יומים אשוכך רפאותו היא יאר
מאחר שתפתה ביכנו לשמנט קהאת התנה ולברוא אורתי
ולכן סמך ואמר ואותי יוס יוס ידנאון וכך איהיה שלם במדות
ובדעות כנגד המדות שיתן ממנו עששים נמלת ממון חסר
למא לשלמי ערה יוס יוס ונכ איהיה בדו מדת הבטחון ככאו
בזח בה נל וסאומס קל לא שתה אלף לאוכה המן של נא
דע כי רוב הטוש הם חושבים במחשבה שאין לאוי לאדם לתת
לדל המסורו אשר יחסר לו בכל יוס יוס כי אם ישאכנו יוס
מחור על הפתחים ואיה תרותו אשר היה מקרה במעבות האדם
לכן אמר עוד המלך על לשלמי ערה יוס יוס סאומס יוס

עתיבת

ישמר וישגיב וישמר טוב עש ומספר להחיות השמחה ב...
...החיות ב... טוב עש ומספר להחיות השמחה ב...

ראיתי חידוש נחמד זה כמה בתנאים ירושלמי בלשון
לא יחבול דוחיים וקא איסור ושנא לאנשים

המכשלים הקנאים חתנות וכלות וזל תרננס ירושלמי לך
תלשכנין החייל נקא ולא תהון אסור חתנין ופלן ארנס כל
דעבד אלן טבב בחיי שלמא דחתי עבד' כונת המתנין
טב' קב' להורותינו שכל הקנא חתנים וכלות עושו

מנובה וכופר בחיי השגב יטן הוא סבה להשחתת זרעו
ומבטל שמחת חתן נלה ולכן עושו מנובה ופלע כה
בשנאי רע נקא ומה נסמך ומה נשים החידוש הזה ואזהרת
למאן דעבד כן מהאי קרא נחידוש הוא ושין מש בספר
חרדים דפ' לא מאמר ב לבחור א' שקשר חתן אחד על עבד

מנחתי טוב וזל מכבבתי בת החכם השלם במורה
שמואל אבן דטאן זל על שטן מאזל

בפאחים פגק ככדל גלין כל מה שיאמר לך בעל הבית
עשה חוזן מטא וראיתי במ' כל יקר להחכם כהג' לאטי' צא
פ' נחמד משם האל זל או משנס הנמק זל שבע הבנת
הוא הקצה בעל השגו ובעל השגב אהל נשמע ממנו
חוזן מנח משבודתו ובה טעם אחר עכ' ועם היות שדלח

עבו סוגא דשמשתין לא סלקא ליה אכן ראיתי פ' נסמך
בדבר מחבב א' אחרון בשם רבי שמואל חאגיג והוא יובן
במש' בערכין פ' יש בערכין עד היכן לא ישה אדם
מחכמתא שלו רב חמיר ע' שיפאל וכלא לחורו

בהנאה דדק

דבר כדקיים כל דבר המחברים שהם צדקים וכל דבר הקצרים
האמונה עכ שמעתי ווי

שמעתי

הקצרים יעשהו לעמוד חלבו לשם לראי החיים

תבד כשהיינו ממלתיקים עוד בבמה עניישי אמר ל אנאיה בב
קדמון שמה שאנאל עכ מצות באי שמה לבא מוצג מה
שמק ובל בדינו ברכאות קול מדרשים סמוכים בספ נאחרת
כתבאשר אנכי מצוך היום לשאותם נפל והיה שקב נק נלש
קול היום לשאותם ומחר לעול שטרס וזהו והיה שקב אלסוף סוף
הסבד לבא בעלם השמות יאך אמנה להיות שאינו כמכ
מעשיות בדקול הסתובב בנה עבתי בתיד כמו מעשר
לרבי זינון עם ההוא מניא ינא והרבה שתפאו מנמה חושים
בבעסתם לבתי עמי ותשובתם בצדס מלבד משנא לעיי
עבד ומאלס לשונאיו נקו עבד מה שאיה החס נכ יתי עב
העין היום לעשו כלמג נלש שאו הם יעל חקס אב יתי ומה
כלמג וישקב איש תם והיה שקב נק ולפתח

ועהיות שהמנה כתובה חסרה לשאותם כל ויא עבד מחנתי
המאך והנוח ובדפך אסמסתא דרשינין יותי מזה שם הכשר
שעמא עב דעל יאחר כל גאת מלאתי בסת מדונייקים ונכ בספר
מדונייקים עפ המסורת לשאותם מלא ויר נק לאמת ובוה שר
נכ שקטה דשתינו במה שקב החס הני נכ עש קרב
בצוב באב ישטר חום וחיל פק עשאלק דעל סמ וי

שמעתי

בפמוק שקל החן והבל הוי אשה ירח
ה היא תתקלל החן בלית המלות שבעאוי
ב הם האשה סימנס החן היא הלדת ע בשבת חית חלה נוק
נ דה כל כהאשה היא משקית במעות האלו קב היולי שר

התפלה אילה שלחה הנותן אמר אפג בתפלה ותחנונים
 לפני המקום וכנגד המלחמה והנה דה שלוחה שהקב"ה
 יעזרנו במלחמתנו לא בחיל ולא בכח כי אם בבח"ה
עוד נמוך בכתב יד החכם הנז' משם החכם השם
 כהל' משה טאטטואל זל ביאור מחז"ל
 על ענין שם ירושלים תר"ב "ב"ג" פגשה נז' אברהם קרא
 חותני יראה שט' ויהיא אברהם נז' שם הראו שם נז' אמר
 הקב"ה אם את קורא אותי יראה וק' שם אדם מתחפש וחס
 הולך אותו שם אברהם אדם לביק מתחפש אלמ' הרע קורא
 חותה ירושלים כמו שקראו שמהם יראה שם ירושלים ע"ב
 הקטק החכם הנז' שמן הראוי לקרותה שם יראה ששם שם
 קדם וא"כ שדיין התרעומת ותיקן שזה יובן במחז"ל על
 פסוק חט' ה' בעתה אחישה זכו אחישה לך זכו בעתה
 ומן הראוי כפי דגשת חז"ל הנז' את ה' אחישה בעתה ומה
 הפך המדר (כנ' תיקן) הוא זל' שהכתוב הקדים המכוני על
 הרוב שהוא שכאי שם זמן הרוב אע"פ שאנו עומלים
 מעל טוב הקב"ה יעשה למען טובו וחסדו ואמנם כאידי' ו'
 בר' לבב יחיש דבר הטוב לקיים דברו בעלמ' ובזק'
 וזה יהיה בדוד נש' אדאית' ב"ע עליה וקס מועטים לכ'ן
 העם ה' כתוב אחישה לבא' א' אמנם דגשת חז"ל היא לתק'
 הא' ע"פא קאי' השיבו ואמרו זכו נז' אצל המקרא תפס
 מהנה הנהוג על הרוב וחז"ל פתחו פיהם לטובה באומ'
 זכו וק' רבקה יובן מאמר הא' שצאו למנוח על נפולת' י'
 שהקב"ה יבא הנפול' לשאל' מכל שהוא נראה שנשם

קין ועבד

1

בה טאה דדה כע לא פלג בה פאלת טלו לחורו ושי כע
 טכ פלג בה טאה לביתו ומס כיון דלאו לדק הקמט
 לה מאי טקא לה משה ומס אחי לפ לאיטרוק וכל פמה
 דאמר מר אכסני פלג ועלפ עקל איך שיהיה על הע
 משטחיות המאמר שהאורה לא יאז מביתו של בה באמור
 בד אם יאמר לו טא מביתו אלא א אישעה לו מה שני בנת
 ובה יתפגש לך המאמר הא בטוב כל מה שיאמר לך בה
 באמירה לבד עשה חזן מלא לא תעשה ממנו חש
 באמירה עד אישעה המעשה המוזכר בנב ואיתו פ
 כשי בנמו יותי מבוארם הדברים ולך ראיתי להשתד
 לתנן בא טאה קושיות הנאות לפ מטעין עד היכן
 ישנה לאמר לאדם לבאת מאכסניא של לעור עם אחר
 עד הטאה שיכנו בה שאינו כזה שידור שמו עד שיפשיק
 איזכיא פלג מן הבית בה פאלה ובה טאה לאכסניא נפיה
 כע לפ דתו לא מנכי קאי ומס מאי טקא משה נה הלך עד
 הפאלה בזה תכנו קושיא אחת לאס אנכנו רואים לבה פאלה
 כע לפ אלא ולאי לבה פאלה נב לא לפ אך אמנה אם הנ
 לא שתו אל אכסניא יוסג לבאת בהי או לא בהי המפלג

מסקרה

שלוה ג במסרה מעשה היאם שלמה
 חילה שלמה והנה ידה שלמה אלה בה דעאל
 אמשתי פ טחמד מהחכם השלם האהוב כמוהו וילאל
 הטפתי זל אבע המסרה נתכוון למאזל שהתקן ישקב
 עצמו לנ דברים ונתן אמר שפג בתפלה ותחכמו
 לבדוק ולתפלה ולמחמה כינע הדורון מנחה היא שלמה

עמנכא כתוב בכתבי הראשון זל וזל אס יהודה
לבדו טענה הו טכז י שעה פשטי

ההק ה' חמשה פשטים הר טה ו אשה פשטים הר כו
ה חמשה פשטים הר כה סך הכל קפז טמטן מקום
של תכנן למה אס יהודה שם ארבע אמותיו עלה ל
שם קפז הר ר"ז טמטן אהיה אהמי לא ילא נה והוא סוד
יעבר עב הו זל עכ טמטן הו

כתב הדלא סימן ל' מפתחות שלם נפסרו ביד
השלים האמורה במס תענית דלפ יעש

סימן להם מפתח זמנ פנישה תמיה חיה והראש זל
כתב סי אחר מעס חק נ' זלה מקור מים חיים אלה
מקור כל פקידת השקדות שהיא המקור כמו את מקרה
הערה מים רמז לשמים חיים רמז לתמיית המתים אלו
הג הם אל ה' כל בידו של הקבה ואם רכונך להוסף מפתח
אל פנישה הר הוא בכלל מים ולמו שתירך ליוחנן ע
במ' יש

כתב החס הראשון שמתעמז נמז שהשמונים
במילה ולשה הם הזוכים לבד רמז למה וטה
וכא משזן להסקות רת וימל עב

מנחתי בכתב החס השלם טמוהר טעה רזבן
דאנן זלה זול מצאתי כתוב בספר
תנומתה אשה ר טעה ז יקר בפגזת מקז גל
זמר שלמה המורסי הייתי במעבר נשאלו חברי

מנחם

יין ועגור שיהם כמה נטות בנשותם ונכן יראה בשן החמור
הטעם וינאלפ וזהו שנמוז כמה שקראו אבגהס יראה ואם
זכו שהטוב בדרכיהם ושלמותם יחיה מפלא לכו זה שנמוז
בשם שקראו חתום שהוא שלם לזק

נמנח

סעוב בכתב יד החכם השלם כההג יאמר
אבזמאל גל וזל שם ידוד

כמוס המרובע קסל לאות מתולעת חמשה במשב
אות הסמוכה לה יוד הוא חשוב יוד פשעים כמנ
ה' הסמוכה לה טינה נך חמשים ה' חשוב אותה שמה
פשעים כמנן נול הסמוכה לה ה' חמשים ה' ה' ה'
חשוב ה' פשעים כמנן ה' הסמוכה לה ה' אשם ה'

חשוב אותה פ' אזה פשעים כמנן ו הסמוכה לכ
ה' שלשים ה' ששים שם מאה ה' קס כמנן טען וזהו
ויורה ה' טען והוא שם המפורש שהמתיק המלם והוא
נב נמוז בפסוק והוא שמד עליהם חמת העין ובכח
מתולע לשב כמה יוד יוד הוא יוד הוא יוד

סמשת

הוא ואלו הוא זהו וילך ה' על הר סיני ב' ה' ל'
ממורה החכם הכולל הר משה סידקארו
גל בשם חכמי האשכולא במש רשי נפ

וחזק נקא חבל של דאבדקן ולא משתכחין הקושי מבוכר
דמנל הא וחרכו דמלתא טמואשות ויתיישב פירוש
הסעוב שזהל ויאמר אלו אנה אשנות יש לי על לאבדי
לא משתכחין

פסוק

ויהי מקץ שנתים ומעט ופרעה חלש והעב
 עומד על היאר והעמק מן היאר עלת שב
 שרות פלות מלאה ובראות באר ותעשה באחו לת שב
 בפסוקים הנזכרים בכתב רדמון ועל מלך בקד פ
 צב שכתב בקד תובצא משאל מחמד יבוא אש
 ישאל מהרה ותשאל פתאום רעה על האומות חרב
 לכסם מלכותם וכן הנה נוכחם דומאים עמלק מותר
 דמו עז לטות הנוכחם יונם אדומים תומים ויהיו
 היהודים נוקמים הטמה מן נוכחם ה ישאל אז רעה
 עולה לישאל תמיד ששמה בלי עזבות פלח ריור
 והטל תהיה יבנה פלמינו ונפ תפארתנו מזה רבינו -
 אהרן הטון ונפ בטהם רנן ירננו א ורס ונפ תומים
 בלבנאם שס רעה ותקרב תודה רבה עזו יהיה עפון -
 המעיס בבית אלהינו חמלה ונה עב מאתני כתוב

פסוק

הקבאו ושמעו בני ישרא ושמעו אל ישראל
 אביכם רת היו קדושים בנוכם צדקים
 וחסידים והתללו שחמת מנה ערבית ודתהיו בנוכם
 כגד יוכרש ישאל ערבנו קבשין ביחד ושמירת משנת
 מכוה עזיכם ואת אש לטם יודעים שמש תעשו
 רכונת אנוסיף לטם אצב ברעה יותנ כטלה ממו

מזאתי

כתוב בכתב יד נש ארבה יזק מן הקבצן
 שיף עייל שיף עקה וביאן הלם הוא כהר
 ד חסאן האל אשר לא יגנס ולא יאן יחפי עליו בנצטני והוא

ממנו סמכו חזק על מכות חנכה שהיא אמורה תורה ל
 תשיט על גה אמרתי להם מפגעת זאת חנפת המזבח
 לא תקרה דעתם עד שחפאתי ומטאתי רוב שוקה לפת
 חנכה למוזים בפסוק ויהי מקץ שנים ימים ופגעה חנכה
 והנה שמד על האור בבת רבתי ווחנה סחוד ליונים
 מבית קשנו צונו שש עלה נרות תמשיא לומעין מחנוכה
 דקבשם חסד ימין מהיואל וחסב פתחיה רביש עשה
 הסדר חייב להלוקם מאשמה ויחזר החזרת נשאל
 התימולאי עיטסה מצות דלקתם עבדה להלוקה הני
 יחד אנשים ונשים ראויים ושמעם אלה הדברים טענה
 דעתם הקבה יאיר שנינו במאור תורתנו עבל לשם שעי
 ק דלמן על

ואני

הכשר שמנואל מצאתי ענין אחד שיך למה
 הענין שאנו שמוקים בו בם שמונת זקנים
 אשר הוא זר זהב סביב לשע בהלכות חנכה במי תנעאל
 במק אן ואל מכ הנה במחזור ויגד ספרה לדין חנכה
 טאמרו למשה מיט בל זאת חנפת המזבח בנים המעשה
 אותי מאת שניאי ישראל בבת זנוע אמוש תקג
 ח נרית כהלכה תכף דהפתח מאמאל זמנה בשקיעת
 חמה בשיטור לזוט ולעמור מחמור לפילג המלכה
 מבדך שיתים אחד תלוק ותסיף מאור
 אמור תאמלא נשים ששנים נלקו או ישתט
 ימים ששמנה רופים איתת למכור

יחיד אתה אחד ולית אן ארבע תפעות של אצת ישו לחשב
אם בג' מלב ואם תחשוב אותם במילאם ישו לחשבון עם
עד וישארו בידך ב' נע חתן נלה והבן עם האשר חבורם ב'
נחמ' עכ'

מנכ בכתב יד קדמון וזל אמשתי בפסוק ושבע יד
כל יפקד רע לל מי שהוא שבע מכל טוב שהיה
שאיך והוא תמיל ילמן לל מתלונן שאין לו כלום שזה ילמן כלל
מתרעם כמו וילמן העם יב יפקד רע יהי שלא יחסר לו רע
עזה יפקד לל חסרון כמו ולא יפקד מעמנו איש אלא כדק אדם
חס יש לו עשאר ושבס'ם שיודה לשית אחרו ולא יהיה כלי -
אונה ויאמר אין לו כלום והוא כליו קורא לעשות שתבא ש
יזהו זה עם קרא נה

מנכ בכתב יד החכם סהר מנחם סוהרו וזל אמשכ
סרוב בכתב יד החכם השלם סהר אמשאל אבן
דנאן קלה וזל לאון קשה הקבנה בגשי קל באב הגבנה
וזל לכל תלה נה' לסל ולפללה בה וכן פתחת למנוסה עכל
כש"י זל הנה כל ספק הלשון הזה נבוכו בו המעשי עם חכמי
הדור נאלמעים נכן רבים יאכלו והחכם השלם הר' ישעיה ברא
נכ' פ' בה דכל האמת לא יפלג רוחב ועומק וכדומה למה ב'
אם בדבר נשמ"י עמח"י זיפלו בו למיטענ' מרחקים אונדך
רוחב ועומק אך אמנה בדבר אלהי שכל איך יאמר היתוב
הבה מכותך מאלך לכן אמר הוא שמה בין כש"י זל באומרו
לסל ולפללה בה פאלו יאמר הרוחב הוא בשנין התורה ודבה
תנה באון בעאדם נכן פתחת למנוסה סאלו יאמר מה מנוסה

ועתה סלא ישא והוא מתנווד היום פה פאס ישא ישא
 בנה של חכמים ואל סופרם וזל זה נמא בס' שתר יומן
 אלהים רב שהלא נמן שאל שאילה בהקין אימת קין
 הפלות נשאל בשם מלב היואא מפסוק השתנות והנהגו
 הפנה השאלה והשיבו לו פסוק זה כתוב במינה אספ
 החספ ישקב כלך קבן אקבן שארת ישראל יחד והוא לרץ
 קבן בקרך כלל נישב בתעשת ג' ימים ובלילת והשיבו ל
 תת אשמיטך סתת פלחות אשפול אורד סמאכ
 פראנטיא ילחס עזס בקיסר בלב כחו ליקח כתי
 קיסר בשת צ' אשמן בקיסר בסוף צ' עשס אשמיד
 רומיס רומיס תרומיס ד' עשבוטס ד' אשיהס אקרבן
 למעיוס רוסף חבב דוד " עב מלכ"

מכ

בכתב יד הר שפס הכהן זל ממדת תאזא ישא
 ששמע מהר סמיהן שמשון לשון א' והוא בחזן
 הניכ בממה כמו מקרנ רמיע עשתה הפ' הוא שרכזו
 למור בחמאה באלף לפנת יאמג אזה לא יקשה שכן דרך
 הכתוב להבלע קראת האלף כמו ומקרנ רמיע עשתה
 שכן הילל רמיעס באלף עב //

מכ

בכתב יד שפס הכהן הנז מידוש בפסוק חכ
 תשמח יאובתו ל' עפלת קמת הכוונה
 בזה אשפ' אשמינו בנות האנוך הזה יש ניהו תקומה
 בשמיעת עבת שאנו מתפלס בול' תפלות הרמוזים בעלת
 קמתו ברת קדשת ממתה תוספת חמד והכ"פ קדשת היא תפלת
 גבית איתה רדאת מתנה אמתה תעשה תוספת תפלת מוסף

בבית בקר אהרם ערבית והיאך שתלמא לפי הקל
אנא תפלות בקר אהרם ערבית וילקו המים מלאו צד
שומע מפרש עי הנביא ישעיה ובפרשם פנים אעלים
שם מים יקרו למים מלאו

עור שמעתי ענין נחמד להיות שמעבון עוף
ושעבון ינקף הכלבב אחד לחי כח
הזה לחייו אחי מה אתם חושבים עליהיות שמעבון צמו
השמעבון עוף למה אתם מתהם את דמו לשופכו כדס השנה
זה בעלם נהרונאת אחינו אעפי אתם הורגים אות כדס
יתם נבמות את דמו וכלי ספק עדס העוף כמנוי בעפר
דחמנה דס האדם אין כמנוי זולת כדס ההורגו שחמיר
הלדמי אחיד כועקס אל מין האדמה נכון ממלא מפרש
אופך דס האדם במדס דמו ישפך אין תהנה להורג את חסדי
החוס לבמות את דמו זולת שיפך דמו למוהו לבעבור
ששפך דס עקויה ומה אמנו לחיו לאחר שאנו הורגים אנתי
כהסגס ששפך דמס למיס קמו ששפכו את דמו שרין
הקוי לעמו האס בזמנים עבא והטא

רתיני כתוב בבית אבא מאה קל מאה אחד ולח
ידשת חנה מוצאו ומובאו וזפת עבשת
ל מנסב אחד ל שמות ש הים כד ובאן וביד וכו' וכו'
נכאנו במ' אחד כד לחק לבאן וביד זעק לכו נכור אמנו
יב אל לב ישאל ו' והאלך פירוש שם היות שאינו כבך
פירוש כד היינו פרעה וכו' ואלו ואלו כמפרש במקרה
אתה חמ' כאן מנשיתי וכו' זה מעשה שהוא צד טאמ'
אוחיו וכו' היינו ה' ה' הנכרת מים פלגו אפסארה בתי

וְגַם לֵשׁ אִימֵר פְּתַח לְמוֹסֵר חָטָא לְךָ מֵעַל וְחִידָה
 הִיא בְּבִחַן הַכְּתוּב לְדַבַּר בְּלִשׁוֹן בְּעַד אֵלֶּם זֶהוּ דֵּשֶׁת הַחֹפֶּא אֲהֻבָה
 עַל הַגְּבוּהָ מֵהַמְעֵשִׂים הַחֲלָמִים יִשְׁלַח לָא מֵעַד שֶׁאֵין דְּרַב
 אִימֵר הָאֵל פִּירוּשׁא מֵמַלְאָה חֻשְׁפִּי וְהַקְּשָׁה עֲבָלָם מֵעַד לְךָ
 דְּכָח נֶשֶׁי מַעֲסָה לְמַעַס פְּתַח לְמוֹסֵר וְנִשְׁדָּה לְדַבַּר מֵמַלְאָה
 עֲבָדָה בְּצַבְחָה הַתְּלוּהָ אֲחֻנְיָה מֵאֲכָל מַעֲדָה וְחֻבְבָה נֶשֶׁי לְמַעַס
 דְּשִׁי לְשֵׁם לֹא כִדְרַךְ פְּתַח לְמוֹסֵר יִשְׁלַח לָא וְנִשְׁדָּה עֲבָרְמִסְכָּת
 עֲבָרְמִסְכָּת בְּפִגְרָה הַמֵּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ וְזוֹל כְּמַעַד אֲוֹרְכָא דְמִכְּתוּבָא לֹא הִיא
 יִשְׁלַח וְהִיא הַלְּבָבָה קְשָׁה וְאִכְ אֵיפֵה הַוְאֵל וְדִכְוֹ אֵל רֵשִׁי נֶשֶׁפֶשׁ
 הַמְּדַקְדָּוִת כִּפִּי דֵּשֶׁת הַמְּדַקְדָּף לְמַעַס לֹא אִמֵּר כִּדְרַב כְּכֵנֵה
 מִן מֵוֹת טָא עֵר פִּירָשׁ בְּמַדְרָשׁ וְכִגְנֵשׁ

כְּתוּב וְכִינּוּבֵי חֵי זֶל בְּפִגְרָה בְּשֵׁלֶךְ בְּפִי לֵה מִחֻבְבָה אֲשֶׁר
 עֲמֻתִי בְּמִטְבֵּי נֶשֶׁי כְּתוּב הוּא זֶל וְזוֹל וְשִׁמְשֵׁת עֵד
 הַשִּׁבְתָּ מִכּוֹת עֲהֵי מִן אֵהֵם לְךָ גַּם בְּאֲחֻבֵי הַמִּמּוֹן הוּא
 שֵׁנֵה הַמַּעַס מֵאֲחֻתֵי וְחַמְשֵׁן אֲשֶׁר וְכִדְרַךְ יִחְמַדְרַכְתָּ כִּדְרַךְ
 הַמְּחַמֵּה אֲשֶׁר עֲמֻתִי בְּמִטְבֵּי אֵהֵם שֵׁנֵה אֲשֶׁר אֲשִׁמְתֵנִי
 בְּעֵבֶר לֹא חֲשִׁים שֵׁנֵה כִּי חֲשִׁי כוֹפֵר עֲבָרְמִסְכָּת וְנִחְמִי
 חֲשִׁי מִתְּחִלָּה שֵׁנֵה בְּעֵבֶר הַנֶּשֶׁי זֶל אֲהֵי וְתֵּן עֲכָל אֲחֻתֵי נִחְמִי
 מִן מִכּוֹת הִיתֵה אֵל חֲמֵשִׁים מִכּוֹת וְלִחְשָׁבֵן שֵׁנֵה מִכּוֹת
 כִּדְרַכְתָּ בֵּת חֲמֵשִׁים יִשְׁעֵה חֲשָׁבֵן שֵׁנֵה נִחְשָׁב יִקְרַחֲשֵׁן יִשְׁ
 הַנִּסְחָף אֵל תֵּן בְּחַ הַנִּכּוֹתֵינוּ עֲבָרְמִסְכָּת שֵׁנֵה הַנִּכּוֹת חֲמֵשִׁים
 אֵהֵתֵה כִּדְרַכְתָּ מִקֵּדֶם בֵּת חֲמֵשִׁים קֵרֶם בְּעֵת מִכּוֹת יִשְׁ אֵהֵוֵה
 חֲחֵד וְיִחִיד וְנִמְוֹד וְכִדְרַךְ הַנִּכּוֹת הַמֵּלֶךְ אֲשֶׁר תֵּן כִּדְרַךְ
 בְּעֵת מִכּוֹת אֲשֶׁר תֵּן סָג

פְּסוּק מִה בְּעַת הַנִּכּוֹת אֲחֻתֵינוּ וְכִינּוּבֵי חֵי זֶל בְּפִגְרָה אֲשֶׁר תֵּן מִכּוֹת

א ישינה וחוזק להוית ית החותם בחותם אמת
פסוק ואלה המשפטים נקו נטריקון וחייב אדם
 ללמוד המוסר האשה מצוה ששתמר
 פניה פנים יציאתה מביתה אמו שלם רב יתנוית
 שיהיה יהיו מדובס לבעה פאר בותנת יהיו הש
 מעבדים " נטריקון אחר טאלה המעפטים וחייב
 אדם לחקור העדים הדין מצוה שישעג פשנה
 פנים ישעה מצפא אס שניהם רוצם תשמע
 שניהם יחד מדבסם לא פתנדיב יהגה הקודם מוג
 מעזתו סתוב אט הכשר מעדקן דעס מע בנתר
 חספ מר ישעג ברשע מר

סוד ויעבר ה עלפשו שב כיו הוא סוד חבור
 ויחוד חסד שש צבורה ימין נשמאל
 חסד עליה שב צבורה עליה הוא ה סוד ויעבר ובעם יקור
 עליה שב הוא בצורה האופי יוד הי ויו הי קה שב וכן
 יעה הוא בצורה האופי שט המספרים הנו עלה מוקם עליה
 שב ה קמד ועוד יש בו מספר אששי והוא יוד הא יא
 הא עליה מה ה ה המספרים הפע ועוד יא מספר
 רבשי והוא מספר ופענאו כו ההא רבעה המספר
 עליה עו והשם שבעו אחד ההרו וזהו ויעבר יוד
 שב הוא קול יקור שב רכש מעדקן דעס מע במפר
 בלע שיש חיים "

מכבשם לש זמן נל חדוש עלפמוק עפ במכש
 ויחמג מד נעחתה וכת אלנו היום לך

על ישראל מוכד שפגעה הזב הקרב והכן זשק לזכר
יהעטוהבולאית מה תכשק אלז עבד אלעב ישרא רפ
עבד עבד פמ

עול שמועתי

עשן נחמד וכאיתיחותו עבד
בפסקה שפתאמתתכונן
עבד ארבעה לשון שקר האמת בחק ע פגולט יעק
חי נמצא האמת חלי ומי בחק ע פגולט חי פגולט
יעקב וסומק לז חלמו ולז בחק ע פגול
עבד פגולט יעקב עבד בחק ע פגולט
פח יעקב קדס קדס בחק ע פגולט פח יעקב
פגולט מימן פח מטה חלון ופח בחק יח ויח בחק
ע פגולט פח פח פח פח יעקב בחק עבד ונא עבד
עבד בחק יח יח בחק ע רכנ ע עבד אלפס יח
כח שקר כ מנן שקר בחק הוה ע פגולט יעקב
ע בחק ע רכנ עבד עבד עבד עבד עבד עבד
עול לחייתי עבדון אחר אשכא עבד הולך
לכח אחת אב עבד יותב הנא

זה מנה וזל פלח ח בחק ע הנסוף ע עבד יעקב
כח בחק ע הנסוף ע עבד יעקב ע בחק ע הנסוף
ע עבד יעקב מנה ומה בחק ע הנסוף ע יעקב
עבד ע בחק ע הנסוף ע עבד יעקב עבד עבד
ע הנסוף ע עבד יעקב עבד בחק ע הנסוף
ע עבד יעקב עבד בחק עבד עבד בחק ע הנסוף
עבד יעקב ע בחק ע עבד יעקב עבד עבד עבד

18
יבואו עליהם ואלה פסקות ישי
הפסקות הללו שיתח ארמי פלמי זכרם שיתעלה האכזר מן
ותהיה חייבה

פסוק טז
תתן להראיו יזכור לשולש בבתו יוב
במאצ בנמ' תמה זכות אבות וכתב
התם לא שב לזכות אבות תמה מעז בבת אבות לא תמכ
יבזה מובן הסמיכות בפי שקב למעלה להבה אתה אלהיך
לשכר אנכי מצוך היום לשמותם וסמך ליה והיה שקב תשמע
לדעו לזל היום לשמותם ולמחר לשולש שנים למה הרעש הכתוב
אמאחר שאכר מצות בהאי שלמא לכא אכ מה טאל בעהז
אז והיה שקב תשמעו ושמר וכו' את הברית בבת אבות
תתמה זשק טקל טתן להראיו ולא בשכר מצותן אשכר מלכ
בהאי שלמא טכא ובזכות אבות תמה אלא יזכור לשולש בבת
דהיינו בבת אבות שהיא קיימת לעד וקל מהמלכות

פסוק יז והחטמה פ' אין החטמה מתגלית אלא בשומעו או בשלמד
אזיה רבב שאל זה מטין ומקשה ומתקן וכן אס או' אזיה רבב
אשר אפה או' בזה יבש לביה וקל מ' //

פסוק יח בבל עשב יהיה מותר וק' ירטה כל עשב וישן אס יהיה טעון
בל יוסף ויעל העשב ההוא ויהיה למותר אכן ורוב שפתים
אס יואל לבתו שלפיו לחתום אך למחפור העשב ההוא עז לחיה
בל יש ימחה וקל מ' //

פסוק יט ולא פועל אלא כזאת ששפ חמורה וכו' אכזל אלא לייין ישן
ובפיץ על פול אחנו דוגשי קאומות יין ישן ג' תל' נמז ליו
ומושב בע' י' וק' תל' שנה אכן גפיץ על פול לא רבבו בהם ופועה
מר קי' אז' ל' יהודק' ז' עשר פ' לטמו אהמו לו החני' נמו לטמו
תכליתו ואחר כך יטאו ברבנש גדול וקאו גפיץ על פול פול בע' קיו'
וגפיץ אנהסך הנ' דהיינו חזיו קוא חן נמו אבאלתם יתן ה' את חן
הש' בע' ישרם ויטאו ברבנש גדול ורלח' //

חדש נח עבת ותחמר אפס כגן הבין חן נח חדש
 משמע בחס יוהיה חדש עבת תכלה הלכות חן
 אפס יזאל רעה **אכן** יובן בהקדים מעשה בסתוב
 פוחתין לה מכתובתה ויזאל
 אפס סתוב הקעבים נח לחס אויה אונה עשה ית
 אפס אפס אפס מעוילת פוחתין מכתובתה
 ידוע מה לחיתח בירושלמי והבואו הערס יתו קט
 נשי רובל לנח מעבדי עבדיתח בגש יוחח מענה
 הנח ובעקן לח טען טעם לפי אלן רבו עתן נאמנה
 ענה טען להם חלהם אכס עיקו מעמנות רח ויתק
 עקושים זא מענה חת הוכתהים ואתה מתבטע
 מענה סתך נח חדש נח עבת לחן קיה חדש און עבת
 טחח ואת פאנר סענה הגשס חבנה הונס לחן חדש
 חכ את מעורת החשב לפחות לך גבתובתך לח וותמע
 אפס כל בשלם חט שמך ואיט מעורתך לח זהו ותמע
 אפס

מאמר מספר פעה ינסקה שלש כסאק
 פ מעיס מעחי אלק פמעיס חלק פשם
 היל מחסן עברכס מסוקה השלם יעב סוף עבה
 יובן עפי מעמנו אל עמו אמר רבם איתח אפי פלסוק
 עלעלח ורק אן עשה יעמחי דאמה רזל דהיגוס מהק
 תק עשה ומהלך חס פיעי עשיר פמסחות ציס ותכזו
 דה קחמר רבם בשוב ומכבו שמתה יאלח יזבו
 פחסי כדאמר רבה בר בר חנה עדה חזי ליה הוח חתיה
 וקו וקיינו דקחמר בעה מסון עברכס מסוקה השלם נע
 סוף קיינו איתח חלפי עבתם איתח חלפי

חתוך יעקב על טוהר
 על ודקייכו ביתיהם מעשי
 ונראה בתורה היה
 במדבר שה
 בנה ש דקאמרי
 מורס על

וישית ה שהרשעה ביהם ושיהם ה
 והנה לפיהם משפחות כל אלה ה
 הן עדה משק יחוב ואלו ה
 במשכן יק נד שם יש ואלו ה

פסוק על אורה נע כלת רבי מעשן אשמו דבדר יובן על מז
 קדש עמך במות כך עד אמרו ונשאו מערכת למש מדי
 זח על אורה כע לל אורה שיעמד ענין נע כלת רבי מעשן וזה ומש ה
 אשמו דבדר רבי מיתת אלה מסור " עב

פסוק אל תחם את לחם כע שין פלו עב בפ אז כן הוא אכל נשתה
 יאמר לך ולב חלעך וק עשו שאמר לך אכל נשתה מע ין

שהוא כע שין לך יובן דלע קל יא ואכל זו אכלה ושבע זו שתה ולפי
 סבא זו שן החולק חייב לבדר אפי' לא עבד נשתה אינה בכלל

אכלה ויא ואכל זו אכלה נשתה ושבע זו אכלה ולפי סבא זו אינו
 חייב לבדר שן החולק עד ע עבד נשתה בכל אכלה וכו' יובן חלוק
 אלת לחם וק' והטעם הוא ש אחר אין לך אכל נשתה כודאי דמל' מע
 ואכל זו אכלה ושבע זו שתה שאין שתה בכל אכלה וממלא אין לך
 עשה ומזה מוסר אל ב שם " מב

פסוק כ מעש לרס אלא נ ומ בעת אש ר הנה כל חז עמו
 אכלה

פסוק אם אמתם מעשכם שבדי ואמתיותי וק' ומד' שנה וק' פסוק
אמת' לא אמת חייב שבונה אחרת כפון רכילה אוטאוס
כפול' כיש' גמקם מדנה של שהי' שנה וק' ומד' שב איס סימית
יכו אוה פלג אנו יכא לחירות יש' אשע' פ' שית שאכז' וק'
אי לאו לעשב יוכא לחירות אין כאן קוז' אם חותוס' קל' פ' איני עש'
זותם בגאשי איבעס מעה אנשה פ' יקוס א לעזן אותי אפון פ' חק'
פסוק טובה תוכחת מנוולת מאהבה משותרת יוק על מנה
עקוס' ק' שבאין על האדם בגישה הם יסנה על אקב
אבל פקס בגרהי' איני יסנה שנאברה ועבד' הס' קוס' לעבד'
העין נשה טובה תוכחת מענה אשע' אהתוכחת מענה טוב
היא אש' אינה מאהבה אלא פשהי' מסותרת' מכ'
פסוק טוב אחרית דבב עבאשית' לל טוב אחרית מעט דב
שהיא רש' שהיא נחמ' מלאשית' שהיא דלת' שהיא דל'
פסוק (ויאמנו יוס' אל לחיו הני) אשת חיל שגרת בעלה
וכקב בעלמותיו מעשה במול בת' פ' וכלי' מעשב
לם והת' בזיוו' לאשין אכבז' ונב' קל' פ' מעשיו נכ' פ' האדם
בזיוו' ב' היא אשת חיל היא שגרת בעלה תמיד קוא מעש' עלמו'
כל' מקוס אב' פ' אינה אשת חיל והיא מעשה אין לפה נקשב' ש
אותה במעשיו והיא ר' קב בעלמותיו מעה' מעש' ודוק וק'
פסוק פ' כדי עץ חיים ק' וכו' ק' ההוא שגב' רשית' בגם
עבת על' ה' העב' ה' ק' ועב' ק' ענ' ש' נ' אדנש'
מנה ח' ח' אל' שגב' יומא לעבת' לא פסיק ב' מפומיה פ' כ'
איפחת דב' מתותיה נח' נפ' הר' מנה מתח' כ' לעל' על' ק'
לעול' נשמתו וזהו פ' כק' לל פיות' ה' ה' הם עץ חיים שג'
בתורה ובמכותיה ואל' למ' יש' עליהם מנה' למ' ע' נפ' אג'
מנה ח' כ' עשה המלאכה עד לפסיק ב' מפומיה אז יכל' לה' ק'

החוקים
העשנים

חזר חיב לפי שלפי הרבה כוונ
 הנהגות הנכונות והנבחרות שב
 נכבדו של הגאון הגדול החסיד מהר"ם קורנא נס הספמאקס יחד פה
 אחד על ההקפדה אשר הוסיף בו האלף החסיד במהרה יהודי ש"ך ק"ל
 ודכן בו עשו למקומינו להפיקו לעם גדול של פנים אלו ואלה מוסיף על
 החוקים יצאו חוקים גדולים ועיר יפה ונס בהקפדה כי הוסיף עשו
 בעשנים טובים והנשים ונס לנבות הוסיף עשו וקפי על החירג לאבן
 עזרה הנ"ל לב בפי המעשה לכן אתם הקוים קיומה לנש לאחזק
 ולעובתם כי היא חיים ואורך ימים בזכות זה תזכר לעולות משיחם
 לפי ע"פ באמצע שדרם בבית הגזות פנים יהודה בן
 מהר"ם מרדכי ז"ל שמואל בן משה הלוי קט"א והתחלת
 כתבו באי בעת יום עמית למזכרנו אנת התקב לנכר וסימן מן
 התורה ויסתוב מעשה אתה ישירה הזאת לפי אי העיר זעיר רמז
 חביב ותלמידי עקוב רחמי קוני אבגסין נחמתיך פה פתח יע"ו

חתי

הייתה מיה
למנוחות

ישאלוהו

אשר לבדד אשכח וחי...
הכלבים נתן מתנות...
כל לא ייפס וכל אדם מלא...
ולא תשלע בהם קנה...
ישעאל וכל קמורה...
יש בבער דמאמא...
עד זמנו בטהור...
האחים טחור וטחור...
פסוק הנה נותן לאת בפת שלם

זמנה שרבע בבית אל...
והעיב חמה לפי עמנו...
היהם להזעין כח...
תאדע תקנה לתינוק...
לא יכח מי שמת ואחיו...
היו משבא שמעון ואין...

פסוק גם עבדך נהרג...
למאור החמה באו...
נהרג ושאר בהם בחוקי האלים...
אין

בכבודך אהשקב עני
שחלוא תפלו עקבי

משחית
משחית
שחול נשחית
אחמם נשחית
הקדק קיעב וזא' בבח

רבות

לגוה
מנו טרב
מרת זול
חמנו

אכל צבת הקדבור טוב
הפני נש להואכי היין נכס פני
הדבור יפה סלאי בבני תא דל נתן כשי
חמנו ופחט פרחין ודוק מר

בקר ונכרי יסי לחייא דין זל נעש סמכות פגזת נשפס נפ מנש
יובן במזל נפ שלמייד פלדס (מונש) מהיכן היו שמאל
נשפן טאותם מ' אנה שהיו במדבר ארל מן האשקל שהפאו המר
אפער כן אלא הפירות היו פנים באותה שנה נכון אחר שהפאו המר
האשקל כנפ פגזת נשפס כי ממנו נקח ענגדאית ה' בנשפס נשן תיש
ונתן בן עזראל עה שהיה היין נובע כנול משקונו הדב ענרני ינצא מל
פסוק חזלים נפלג ל' בעשעים ארץ נחלת אפרג עני יובן נפ מ' א' ז'
לחיתא בעמ' נפ ואדח' ל' ש' מק' ע' ת' נ' ק' נ' ח' ת' י' נ' ע' נ' א' ח' ד'
קמחתי חובלים נועש אל תלמי' חמנים אבא' י' א' א' א' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
למה בהנה חובלים אל תלמי' חמנים אבא' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
עוד איחא בעמ' א' ח' מ' ע' י' ח' ח' ע' ח' ו' ח' מ' ל' כ' פ' ל' ח' ח' ח' ח' ח'
עשייהו ביה יובן חבלים אהם תלמי' חמנים אבא' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
באשן נפ ל' בעשעים ל' על אכל תח' אבא' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שהיא התנגד אפרג עני נחד ענין נק' (בבא ענין) ודוק ודלח' א' ז'

הק
ברך

עדתך יעשתי ימנ

המסרה
 בית הרפואה
 עקמת דנא פאנת השמש נפלא
 ודכן חמדת בחפזי להפאו לעלום פשע ב' למכות את הרבים יק' וכו' וילגי המש
 הגדולה הזאת כי ברא כגשא לאבוה ברא מונג אבא והוספת ג' החיבור
 שלמה שחבתי ודקשתי גם אינ לעגן בעז' אלה יישועתי והבאתי בפרס
 גם את זה פשע ב' הרב אחד בבירוק אחד בשעת ישאון באה לפר' בהפס
 ג' הגאונים הנג' והרשעים כבב בפנינו המסרה ודכן שתי טרתי להדפיס
 פשע ג' וחמרון חמרון חשב כ' או אחרונים יפס וטוהס משנים הראשונים
 ואלה מוסיף על הראשונים כי הוספתי עשיו הרבה עשנים דברים חדשים
 טוהס והנשים וגם הוספתי עשיו פי' יפה ובגד על החיד דלך עולזי ימלז
 ומלבינים יקדו ור' עשרתי לך הפימן בלי השמך לדע ולמה העמידה הפ
 ונעשנים של אח' מו' חסידות ו' ואיזה שלישי וה' יזע יחיי' להעלים הפימוש
 גם העם דנבאים וכנפס נמלך חושים לפס ה' יחס לפ' נשאלני עש' חנו ג'
 וינא לני מעלתינו ויבנה בית תפלותינו עגרי פעיני כר' כ' עתנית דקטן
 והעלוב נאם יהודה יצחק בן לרא' מו' מוהר' יצחק וז' עק' חשש
 בצנעות

וקרא חלמינו יכל לילך במור הפלמי כמו -
 ונכסים לאס כי המלחמה הם אומה ברוך כבוד
 ויזק ומו ואיני ידעם איה מקום כבודו חבל הנדקים
 עלו לגבר עם השפחה וכאכל זה הפיל עליו כדמה להורות
 גם למלחמה כי בזמן שהנדיק יאן הנאמת אלן יכלה
 לבוח לטעם למעשה דודק שחל הקדשם סחו המלחמה
 איה למלחמה ויתח מלחמה יתח למלחמה האדם
 אשר נאמה בחלו. שהקנה בעליו יתח לו הנאמה שח
 ילח בחלו נאמת חסדי בעדקתם מלך איה שאל כי -
 חלק ה' עמו וק' וק' כי בזה נאמה חסדי איה הויה במילוח
 כזה יחד חלו ויחלו עולה מה ואדם חלו חלק איה וכאכל
 זה אמר חלו עשאו חלו" נאמה שהנדיק יתחם מעלה
 יותר מן המלחמה על זה אמרו חלו"

בשעה שעלה משה למרום אמרו מיה חלו לילך
 אשה ביטוי"

יש לבקשות למה אמרו ביטוי והיה כי מיה ילך אשה בשעה
 מוכיבו כי בעליו חלק בעל יאמר לעקב ולנאח
 מה שחלו חלו פירשו חלו לעבד לבח יאב הקדש חלק ונח
 הקדש מיד ישראל ואמר ישרא המלחמה נאמה יאמר -
 באמת בין הקדש ובין המלחמה והמלחמה יאמר מיה
 חלו מיה חלו חלו" כה בזמן בלח דוקיעא נאמה נכדק
 יא למה יותר מעלה מהמלחמה שהנדיק יאב באמת
 בין המלחמה בין הקדש ונאמו חלו מוכח כשעל משה

למה

שאלה חקרו זכר
אנהחזינם
בתיב יומם
יחשי נמפחיו
שיזמין הקבה מ

שאלה חקרו זכר

כח דכמה יתפרש
ושבח עלוה שימצא נ
איזה לב משל אחרי
רבעיהם עמדת חסידות וחרמ יעשה הוא לשון המעשה ולזה
מסתרה תחסיק תעתיא לא תחסר לבב ונפחת השני אל תחסר
וכאן פעשים תחסר כוונת בעשה עמך על דום שאי אומג
קד כי לא תחסר רבבה תמיד עיני האלמיד בה ולא במשפחות תאכר
בה לחם אלא אדרכא אקל ושבע והיית זיהאיט פאס נפחת השני משל
לאשך אל תחסר וכל עת יהי ובזך רבם ופיש הקהלת אכבחו
פעשים נלא היא שתחסר ויהיה נודד לחם איה כי לא דכג תנכ במעם
שקם פעשים שנק עתים בחייהם וי: מר

מרב צאם ההל' ילחך קוריאע זל שאמרו רבותינו זל באותו יום שחטו
אדלל בוכנול וקשה החפ זל ונעה תכל ועד העשנהו והלא
בית דין של מעט ען דנין אלע עבן עשרים פדונש ותרין זל שהמתין ע
הקבה עב שהיה רבן עשרים דכתב הקהלים היה בא' אומנו לעג עור
ועלת היה בב' א' אי נמי כל מעשה פלאית בקוותן רבחו וי: מר
עד פל מעלות סרוב לעהענה עקוה רחמי קוט' רבבם ז נחמי יא' וי:

שבע עשר בן יוחאי הח' הדרך ושמוך תהיה
 דהל' אסמה פשמים קבר גור גמיה על ישראל
 גויבר ומגה רכבו שה כפלתו במל' את רוע הגמרה פ' החדס
 יהא במיה כי קל' בדי שמים חוז' מירוחת אעיס פ' הכהן יג' לו
 מעליה יותר מן המלך כמו אמב' במד' ג' עש' עש' עש'
 בשעה שרצה הק"ה ל' ב' ע' חת חלם הרחשון
 חמרו מה ל' ע' הק"ה מה ל' חלם די ל'
 כעליונים חמור הק"ה פ' חלם שהיא עושה
 רכוב הוא יותר במד' מה המלך וגם אמרו
 בשעה שרצה הק"ה חת החלם היה מועד
 ג' ל' מוח' העולם ש' סוף ש' ג' ג' ראו
 עינד והיה שקבו אל חלם הרחשון מטה עלג'
 חמה וברקשו המלחם לומר ל' ר' ד' א' כי
 היו סוכרם שהו' חל' מה עשה הק"ה פ' הפי'
 עליו תרדמה רכיון א' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל'
 עליו תרדמה חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל'
 נאמה ב' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל'
 יש להקשות למה היה נא' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל'
 קדושה והל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל'
 מתע' ע' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל'

אזה הוא חדס ולמה היו רופ
אזוזאזה תר' אזה ועוד טחך למה

חמיר הק"כ' עה למלחמס הוא חדס מהו זה
מה ע"ד כ"ך ערבין אחריו מלחמס חללו לם
חמיר נאמה בחט"ס במה נאשבהו"ו

מכ"כנו צמדדש צשע"ה הק"כ' עה לחדס הרשאון חכ
הקב"ה למלחמס מנ"ה שכלחתי חט חת חדס זה
חתס לח תוכלו למח"ה קדושה למעלה עד שיחמך
יש' קדושה למטה שט' כרון יחול כוכבי כדך וחח"כ
ויהטו כל בני חלדים אהק"כ' עה ממתין עש פמליח
עלו אהמלחמס ח"נס יכלנס למור קדושה לטע
הק"כ' עה עד כנסיה חחרונה שבישראל

וזרות הקב"ה אהק"כ' עה למחמלחמס עטו וכקאעמור
לפ"טו אל חדס הרשאון קדושה חלח הקב"כ' כן ק"ר
אהמלחמס היו יודעים אהוז חדס חך וכק כיון אשמעו מלפי
קב"ה אהס ח"נס יכלנס למור קדושה למעלה עד שיחמיר הרשאון
למטה וק' למה חנו ממתין עד שיחמיר קדושה למטה וחח"כ חסן
חומה וכו' מה עשה הקב"ה הפיל עליו ערמיה ידוע הוא זה ונ"ה
מכ"כנו בוזור אהכרמס והתח' אשטקמס בצורה יומס ונ"ה ים
עמס האנה להשיב מלמעלה ובפ"ט התח' באער אהס ישיעס
הנאמה חולב למעלה במכ"כנו דקב"ה ומק' בלגאנה בלמור
י"נה נמטא אבט חדס תח' יאלהס כח לכנס לפ"ט לפגמ

זמירה לתבית מחכך כפ
 אכדוהו טוכח מוככח הוחכ
 זה איר המעל וזהו כמחיס סה
 דואלס דרס סכב לה וזה סכב לע
 זה מתנוסס עשהו כה נחמל איר ה
 יעלה נבלה וזהו סכ עדיח טכח
 זה סכב כ לנגו מוכה אי עדיח

כי הוח כפוחה עשהו דרס כהק ב
 לפי הק סה לשון הכהק טחלס סכח דוד וזהו עשהו עשהו
 אקיעים כי אמרם אלעזר חמלתי יחלתי סה סכח דוד
 כטח ינוח אכס פנע ע עכח דרס דוד הוח כ אהכר
 ימוק כעון הרשע חל הק כה לוד כ מלכ כמחך ויתחך חתך לפי
 החטים ומכח כ לקח חוכל אסא אלקח חוכל אלק עלא במכח לוד
 לקח חוכל אלק עלא בזמנו כהק כה כה מניח סמח יכח
 חתך עם החטים סהו כה כה כה לקח חוכל אלק אכע עמנו
 עז חמור הק כה לוד חת עקח חוכל מוכן הרשעים למען
 לא הכהקם בעלטה ידקס עלא ישתחבב במעשיו

מוטב שימוכנסו ודל ימוכר חייב חמור דוד חמור עה רכאע
 יוכי היה עוב הטיבך של טוכס וקל וכן עו מוכו

כמסכת אבת פצמה מרד לקין חמור דוד המלך עה חוקע
 ה קל ומדת ימימה היא אדעה מה חל לחי
 כצבת תמוות חמות כח כצכח חל ככרה ניעה חמור
 אלמה ככך ואין מלכות כוגעת בחכמה חל חמור
 נמח חמות בעש חל כי טוכס כחכך מחלף יאוב

גדולתם מעשה פהקים כיה

עושה רכונן של הקצה חף

גזר נמרה רעה על צב חרם חו' הקצה

או שמכאובוהר כ יחזק היה יניב חפתחו

דרכי יהודה וזהו עשב עפק ביהודה חל מח

יומא דא משאר וכו' חל צבע מיך

דתיגל לקבר פל צעה ממוין והכש בעותק

על חל מנין לך חל הא נאמר חסותקת מיט

ולא חנהר ל' בחלמח נמוח להזה בקדמיתח עוד

דכד חטא מכלתא ומטטל לשמוט תפלה

חספמח בבולמח דילי ולא חמיטא כמח דכטב

חך בצלם יתהלך חיש חגלי לעב' דר' שמעון בן

ינחמי אשכחיה דבנה לעי באורייתא זקף ל' שמטון

עינוי וחמח ל' יחזק וחמח למלאך המות כהיט

ודקיד קמיה קס' שמעון אחיד בידוי דרבי

יחזק חמר נמרט מחון דרנל למייעל יעור

ומחון דלח רנל למייעל לח ייעול עלו' י' יחזק

וי יהודה קטיר מיה לבר וק' נפיה קלח מן שיעא

פחד ותיירא מהמקנהים המטמא
 הדיכתיב לחתן נבלתי כבוד תקרב
 ינוז למקנה ויפגל לחמו ורומי האדני
 ילבן אל לב מדפסא אבא מת ומוטי
 אבא נל חיי אומר על ספס לבס רק על א
 היה מלמד מהם שהם המקנהים ואוכל
 וכן בדם לאן כלבן וכן שד לב יחודי ככל
 חכ מה אעשה לו אל יעל אופו ולא יקרבו
 קרב וגם מאוס הרבוד שלי אבכי מועל בממה
 חתוך נבילה והנה לפט הכבס " יובן תאזכרס במה
 במ הזור יחוייתך חלו מת אי אמתיס עי נאיקה נב
 חלו מתי חולה לחא אמתיס עי ארב פטמה אלמה ומה ארמ
 אמה שהוא נבילה אגב בחל על ידי מלחך המוכ אאיחיה
 ויפסידוהו חל אבך אינו נבלה אל מתי עי מלחך המוכ רב
 בנאיקה חין כח למקנהים להקרב חללו למאז כ המה לח
 שתקרב חללו חלו לבוסתעז לה שתקו מלמודו חל המיתה
 היתה בנאיקה ולבן חין כח למקנהים להקרב חללו כחיים
 ינמא חס רק למת עי מיה שהוא הנבילה ולא המוכ בנאיק כדעמ
 כ ינחי חין כהוה היום כדמיקר לסיבך רמ אמש בנאיקה חין
 כח למקנהים להקרב חללו למעמו ולשטן הרבוד נמדוח
 הים עלו רב אופיניק וק " בחופן שהמיתה סבב מעור
 לה אגב רטוב רחמתי כ גדולס כדקס בחייבן ונכ מבתיין
 נכ מלכו בבתיים במס סוטה חטא חמר ל יקד אמלע יקר

אך בגדה מוחלף עשת
לפני ענה מוזבח

עם בארץ

הק בדרגא חפחית דרגא
על איה אלה שלמה לפי
מנוחל חמה ולבנים אל בית
מיה חשה אל איה חתך נביל

והים לפי הר לבים ואבך הים עלה רב חותניו
וקטלו ולא יפה חמה שלמה בי לבם יהוא טוב
מן האריה המכ עכ

דק אה טובא וכענ מיתת חכו אהיר מוחל ומק עשת
משנה חפחית דרגא מוחשה ופל מונה היה לו
לאנה מן הר לבים וכל ימיו לא חסן אהל מיה יחל הר לבים
כחס כענ חכ אמה צבא ב צמור הר לבים על ב

חכו ולא חמו הר לבים על א
על לבם ספ חמוס חכ
לבחור באהדים הח דאיתתו כס המור לבסן פנחס כד מית ברה
חיק עמית מלחך המוק בדמוק חכר ואילם זכ בא לו בדמור
לב ועלה חמו אה הכלה מחרב עלא מיל לב יחור
ולחוקטא דמיה טמוק והר לבים עמי עלא ידעו כי סבבו
רלבם

וכה

נבא למחמהכו כי הנה בצחות אלמה המלך עה שח
חבו בשבת ולא היה עסר והיה מלן אומי על קיקע

ירח סימאה מתיתבתן דמוזמטין הכא בלא הפסק ולא
 תערו ובת לל ושאקו לא לא ואאתמודטו באחור
 ובבולתה לא ואמר עם כל לא בבא בוכמא חייבין
 ליה ללאחודי יקרה דהא עגב עבד אתחברך חדת
 לבבות אחיד הובול ואפי' מכל סטרא עליך מפוכא
 תורה יתא באנס זה העל ולתהוה לאלם בבא קמא
 מישה ואוקמוה רבין זה מאה

יחא אהעקיס מתוילגים נה לתקן טמוותיקס אהק' בה
 מדקדק עם גזקס בחוטתה שענה חפלו ע
 דיבור קל כמו אמכנו ברקטטי פכשניא בבבל לוי וקל

רבי יהודה הוה קאי קמיה רבי עמרם אמר ליה כ
 כהקס לאחמן ליה חובא מאיכון חייבי כרתית
 ימיתת צ"ד וחייא בתאונה ומתו מתג מכפר
 חולחו ח"ל היין ולקמטין דיתענאו בהאי עלמין
 ויזכר חמא פגו של כ' עזרה ירוקין ח"ל אמרתי
 דתמא לאורייתא ח"ל חין מקבלין טומאה דעגב
 הלחפה דבר סא ח"ל סוד ה' לביאיו הני שארי
 אבחי קטולתי אתענאו על מכרת יוסף ח"ל פתח
 הוח איהו וכו'

ולכך כגו וצב עב לבדי זה המאמר חמוס לעד גשפג

ה' רבו במלך של מאובן יטב צב
 לעליו וחת קדתיים וצבו והיכן נאשר
 ויחזקו רשעים לך אם חלקך מאומה ספי
 יקן של מאובן נז נמה היו ל מילתך מי
 ומאשרטיו עש יעל והקצר עמו חומר חמר
 מלועים מי יתצב ל עם פועלי און נאמור חר
 מאי יודע פאר דבר נח וחסן אמר והחכמה
 וזה מקום ביה ול יחק אמר וימת משה עבדה
 משה ספרה ובה דשרל " גם מכאן מאמר בזמור
 ומתו בתולה כ חפי סדיק נמוי סך לבא בנעל גל
 שמיתו של עדין סתעלה פאש מזה שהרנמשה ומשה
 ה' רב ונדע למשה שהוא הנה מתחלה ועבאו לקח נמוג
 ממנו כה שיתכפר לו עוכו וידע שהוא אחיו ונכה בספר דתו
 וחרי המנה במ בתמו ורשא על יתבו וקצר הקיט נלבד
 מקיץ ויתבו ויש תקנו יי

חבל מנחתו בתיקוה הרבה האל ששמע מפ
 חליהו אל כי נשמתי הין לא נשלמה ביתרו
 פלך ואחר יתרו בא בלש בני יוחאי והטח מאיה
 מומפ' הקושים אחת בוצטא דהשא לשאח ידוי
 חל אטת בר מהימן בדוקטא לבח בבלח דלנה
 בלח הפסקה ולא קדמך צבא אחרת לא במחשבת
 ולא בדבור ולא במעשה אמר ר"ן אטת וחדנה

בבה ונהגו להא תקצר צבה ועמכרו עכו

וקאה חסוזה שהיו עסקים בבהמה מהוזה העסק שיהיה

חמור טקס בבהמה ועמכרו והלא חק שימכרו חב יוסף
חיים כהנא ליקצר בבהמה

הלח על לשל צמח לברכות חמור יהאע תקן בככר גדול וכו

עוד חמור זל פליג רגל ח חומר חס לא הזכר מלביות

היה בצכר וא חומר חס לא הזכר בככר גדול חמרה טובה וחכר

יבה חינו וטא וא חומר חס לא הזכר אס חנה בצכר קא כיון

זכרו למכור חו להדנו חב יוסף היו עסקים בבהמה רל שהיו חל לפליג

אז מן החמי חשב חס ער פונקטוסק לא יצא מוסקו ינאע אכרן

בככר גדול חבל לא יהיו יוסף בצכר וא מן החמי חומר חס לא

זכר אס חנה בצכר וא מן החמי חשב חס לא הזכר מלביות

בככר וחכר שנה ונזרו וחמור טקס בבהמה רל שהזכו חק שלה

טח מוטו ינאע חס ער חו חו וטא יתן בככר גדול בבהמה נהיה

כור בבהמה רל פכר גדול חל חכ אין בכך חס מה חמור

זח חומר חק חמור טקס ועמכרו ער איתא בגמ' עבד דין

חמוכין עלו מלט אס חנו יכל ל חרף חס וק שהחל לא בזכו

זין לעבד חל בבהמה חמור חס פכר גדול חל חק יוסף

קול יעקב

גמול לתנן ונקדם הקדמה חזק מלשם חובבך גמולך
 השוכר מועיל והקשה חס עשה נשוכך וק' וכל חס על עשה נשוכך
 וחטחמה מועיל הקדור ותנן חסם שהרר ומוג' בנתיים הנה כחרי
 עשה נשוכך קודם מוותך וק' לפי דעברת אלתיב מיתעת צד ערו
 מיירוק ומיתתה נכז על כרתך בסוד פ' שמעת י' סלחתי י' קרע צד
 וי' נהוק' ועל אל' עזרה לנבי י' חרם כדקם לחד זמן לךו מיתת
 צד וכרתות וח' אובב שוכך ל' הרר ומוג' חס מועיל כחרי
 עשה נשוכך קודם מוותך ל' נס על שפר עברך ועל מיתות צד
 וח' בין כרת חס מועיל תשובה ותנן הן ל' צאח עברך לנבי
 הרר קודם מות מועיל כחרי חס ועשה נשוכך ועל מיתות צד וי'
 כרך מיתת מיתת וזהו שצד לזמן וק' וזה שחמך חמך חמך
 ל' עזרה יוקן ל' אנהל ל' עשה נשוכך אפי' מיתת צד
 וח' כרתות וחמרו חזל על כל פ' עשים חכמה חכמה ל' על
 עברך כחרי מכפרך וק' אה ל' עובד כדקם או למה לא עכבר ל' ע'
 ע' ערב וצדן מ' עירוק כיתת' ל' סוד ל' ל' חרי כ' הער קודם
 מירדן עש כדקם כחרי עברך בזה נכח סוד עשר דטולת
 איש' על מכרת יוסף כ' ישר ושיח למה לא נעג מכור' הרר
 על חמס אל עש' גרונ' מלג' חלל' על ע' אחר חמס כחרי
 מירב' חזל על מיתות צד וח' כרתות מירוק מיתת עברך
 ובמיתת גשמיים עברו על מצד וח' כחרי חרי מיתת יוסף ע' ע'
 על לא יוכל להועיל זכוכ' קרנ' ודוק' "ג" "ג"

וכן מכר צמל על ענין מכרת יוסף נשכו לחל' ל' נס'
 וישאו עיניהם לאחר אכילו ושתו האחים כאו
 חוכחת' שמועלים והיו עסקים צד' חמרו ע' ע'

על איתתך נאמתו וכו' ישתג בת קול מן השמים וחמרה
 חשך ר' עקיבא איתתך נאמתך ברא חמרומה לפי
 הרבה רבשע זותור וכו' שכלל ממותים ידך 4 ממותים
 מתלג חלקם בחיים ישתג בגרול ואמר חשך רב
 יעקבא אשתך מזומן לחיי הערב
 כלך להבין מהו אמר היה מחך ברא ונש אמר חשך
 רב שקיבא איתתך נאמתך ברא ונש למה אמרומה
 רשע רבשע 4 זותור וכו' אברה היה ל זותור ואברה למה
 מרב"ל זו ונש כרך להבין מה אמר הפסוק ממותים
 באומר דוד המלך ש' ממותים ידך 4 ממותים מתלג ולמה
 הק"ט רשיבם חלקם בחיים ונש למה ישתג בת קול ואמרה
 חשך ר' עקיבא איתתך נאמתך ברא "לד יכוין וי ידוע א
 עקבא נכנס לפדלס בשלם ויבא לשלם שהוא קי יודע לבנה
 אמוס אל קרב"ג והוא יודע לדחא על כל קוין וקוין אברו
 תל תלם אל הלבוב עמוקות וזה ידוע לודעי חן כ א
 העש אל הק"ט בגרול אס הויה ול עקבא היה יודע לבנה
 אס הק"ט שהוא הויה הויה כ אס הויה עלה כו בשביל
 ינה אמר מארעה נמיה להק"ט זותור ונש אס אר
 לפעמים זו שלה כו ובשכלל נש כ עקבא היה מאתך ברא
 כ בל אחד עולה כו אהות אס הויה שהוא היה כונג לבנה
 נאמתו ולמסורחותיך להק"ט אסמו הויה לבן ישתג בת
 קול ואמר חשך ר' עקיבא איתתך נאמתך ברא ונש
 ויהי אהיב להם הק"ט אשך כן עלה במחשבו כ ידוע

פעל מות

קול יעקב

וּנְסִי מִכָּא מִכַּחֲתֵי כְבוֹד בְּרִקְטָטִי אֶהְנֵאמֶה אֶל־אֲשֶׁר בָּחַר
בְּעֵיבָח וְחִמְרוּ בְנֵי אֲמִירֵי עֲקִיבָא כְּאֵהֵי יִיבֵי עֲמֵלֵי קִיבֵי
וְיִמְרֵי מִי יִתֵּן לִי תֵּחַ וְחִנְשִׁיכֵי כְחִמְרוֹ וְעִבְאֵי וְעוֹד חִמְרוֹ וְקִיל
בְּנֵי בָשֶׁר אֶהְוֹפְחוֹר עֲקִיבָא לְהִרְנֵב מִזְמַן קִיבֵי אֶהֵי וְהִי וְסוֹרְקֵי
חִקְבָּשְׁכוּ בְּמִסְמָרוֹק אֶל בְּרִגְלֵי לֵלֵפִי אֶהְוֹחַ חִמְרוֹ מִי יִתֵּן
לִי תֵּחַ וְהִי יִיבֵי מִן־שָׂכֹר כְּחִמְרוֹ בְּאֶבְרָהָה עֲשׂוֹלוּ מִלְּגֵי כְּנֶגֶד מֵדִי
עַד פִּיגְלֵי קִיבֵי שִׁיבֵי יִשְׁכְּרוּ חִמְרוֹ וְעַסְכָּא בְּאֶבְרָהָה אֲחִמְרוֹ מִי
יִתֵּן תֵּחַ וְיִשְׁכְּרוּ כְּחִמְרוֹ שֶׁמֶטֶח אֲזִירֵי עֲקִיבָא אֶהְוֹחַ אֲשֶׁר
חִמְרוֹ וְעַסְכָּא אֶהְוֹ מִן־עֲשָׂן בָּשָׂר בְּמִסְמָרוֹק אֶל בְּרִגְלֵי וְדִקֵּי
וְעוֹד חִמְרוֹ בְּמִסְמָרוֹ

בְּשֵׁה אֶעֱלֶה מֵאֶה לְמִדּוֹס הַחֶה לְוֹהֲקֵי דוֹר דוֹר
דוֹרֵי דוֹר דוֹר חִמְרוֹ וְכוּ' וְהִנְחֵה לִיר עֲקִיבָא אֶהֵי
דוֹרֵי עֲלֵבֵל קוֹן וְקוֹן אֲבִיבֵי תְּלִי תֵּלֵם אֶל הַלְבוֹת וְהִנְחֵה
לֵא וְכִי מִיחֵתִי אֶל לֵב עֲקִיבָא אֶהֵי סוֹרְקֵי אֶת־בָּשָׂר
בְּמִסְמָרוֹת אֶל בְּרִגְלֵי חִמְרוֹ לִטְעֵהָ בְּזִמְתוֹר וְזוֹ אֲשֶׁר
מִמֵּתִים יִדְרֵה מִמֵּתִים מִחֵלֵד חִמְרוֹ לִוִּהֲקֵי בְּכָךְ עֲלֵה
בְּמִסְמָרוֹ יִי בְּמִסְמָרוֹ חִמְרוֹ מִכָּא

חִמְרוֹ בְּשֵׁה אֶהְוֹפְחוֹר עֲקִיבָא לְהִרְנֵב זְמַן קִיבֵי אֶהֵי
וְהִי סוֹרְקֵי אֶת־בָּשָׂר בְּמִסְמָרוֹק אֶל בְּרִגְלֵי וְהִי
מִקְבֵּל עֲלֵה עוֹלָם מִלְּבֵת אֶלְעִיִּים בְּחֵה בְּחִמְרוֹ לֵא
כְּבִיבֵי עֲבָחֵי לֵלֵפִי יִיבֵי מִזְמַן עַל פִּסְרוֹק בְּכֵי
עֲפָרֵי חֵפִי הַחֶה לְעוֹלָם נִשְׁמִיךְ אֲמִירֵי מִיבֵי יִבֵּחַ לֵד
וְחִקֵּי מִכָּא וְעִבְאֵי בֵּחַ לֵד לֵחַ חִקֵּי מִכָּא וְהִי מִחִיךְ בֵּחַ

הדבר יתורש גמל גמל ומוש כחיה וכו' ידע כי אם אחד מן מושי
 יתק ויקמעט למוש קב עד מכל אם מושי קטו עמוט מושי
 הזמינע נגדרת והקד' ית' כולל עש' יאחשו בנינו עם אדש
 הדבור לפי זה אמר רקב' הע אנכי בא אלך בעב געק' כה עלי
 באו כ' ויעב הזמינע כמו זאת עראו בעבור וישמע ליע
 בדבר עמוך בעב' אם יהיה העין משא אפלה ובזק געש
 מוש קעניע וכלת אבל יש להק' בקבצות קלרצק בעטן
 כע' יר' קקב' על קדסא בתניחור סיט עשן קלו מופט אשר
 יה' עליו ל' באש ועל עשן קבצן קבצן ויחלה כל קדר יאר
 יש להק' ונהבין למה אמר הפסוק והר סיט וכו' וישל עשן
 עשן קבצן מהל עשן קסבצן ויעשן אחרים למה אמר
 יחלה כל ההק' ועל ומה בא הקב' כד סיט במחלת הקר
 ס' למה בא הקב' בששן כ' עש' על קדן מוכס) בחמ' בה
 מק' אכנס ס' ק' אק' ס' עש' בתים אכנס והכוה' למפסן
 זכ' והא מטה כפטיש או עיש' ל' אמהם רמיים והכותל מתנול
 ול' חבדו למחות בדון עשן על אס עשן על חבדו יתק
 עשין לבית חבדו ית' למחוק' ו חבדו והנדרה יקע
 החפ' קורוסין והמיטן אומה'ם שש חו' שטי כצויק ול' עש'ם
 י' עברא עה' לא ברא עקב' וק' לקכ' ע' ז' בא קב' בעשן
 קבצן כל אס יא' אחי יבא וימחר כ' קדן ונ' עש' הקב' ע
 חלה כל קדר מחד אם אחר יבא וימחר כ' קדן ע
 קב' קול ע' אמר הפסוק וידבר אקס את כ
 דבהם קאה לאמר עכו' כל דבהם ולא מי אש בדון למחות
 לאס יש חו' חל אחי יבא וימחה למה בא עש' יא' אהיק ול'

אעשה הרוב מלבד היותה ששה באעט עבדת יוסף הכהן עה וברפא
 השכטה והם שאחרים אלא יודע מדבר אל מברל יוסף וברפא אכנ
 כה איהיה לבחוק עשרה וז עקובא היה מטבלן ראפנה וקוח מי
 הרוב מלבד ובאצלנה אמר הר' בר כך עלה במחשבו רל באעט
 מכרת יוסף הייב עמהם במחשבו בברוף עשר ודוק" ושי נב
 חכמו מה נמזה להך בר ממטבס ידך ה' ממטבס מחלל רל למד
 חתה נוכח הכהנים בלחומי עולם במיתות מאונק כמור
 וחברו ממטבס ידך ה' חתך בעבמך תקח הנאמה אלהם בשאר
 אמר להם הר' בה חלקם בחיים רל הכהנים כהנים בחיים חייבם הם
 מתחויין למות על קדושת האם סמור עקובא איהיה אמרו לו תלמיה
 עד סוף אמר להם רל ימיה הייתי מוכטער על פסוק זה ובכל נפאך
 עבאו אבא ליה לז אהך יימכו נמא אהם בערפ מתחויים למות
 על קדושה ובאפלי זה ראיה להם חלקם בחיים ודוק ונפ עז
 שהשיב הר' בה למזה על מהתל עקובא כך עלה במחשבו רל
 כך עלה במחשבו אל עקובא כמור שאמרו עקובא לתלמיה
 מה יבא ליה וחקמנו" וחק" וטחזור לשון הרשון

(מכאן באבל הענין) חס ישראל עסקים בתורה וישנוכנוי
 על התורה הם יותר במדהנה מהמלאך פ מלכ) -
 בתורה שהרכין עמים נעמי עמים ובא להרסינה הור
 בעמנו (מנו) אמר הכתוב ויאמר י' א מעשה הנב אבי בא
 אטך בעבד העני וכו' יש לבין ולהקטוב למקבא בעבד העני
 איותר טוב לבא באור גדול כ התורה עק אור עטא כע מעור
 ותורה אור למקבא בענין אורא מאפיל" נראה לתלמי ידע
 לודע חן כ יא אדם מעשה חושים חוש ראשיתם וחוש

צראשית עלטת תהום על פני המים שעל הארץ עכל נמפדי דנאו
 פני תהום ממש דהיינו המים אמתת התלך לאכ מלאי
 ויאמר אלמים יהיאור וכו' האור וברא תחת הארץ והא ארץ עש אלא חשך
 יום אחד לפי סדר הפרשה הול יום ראשון פאו עתה שט אלשי ו
 עכל קק דהא עכטו בארבע נהרות כתוב עס האחד פאון וכתב
 חמפו הנהר השט וכן השלשי יול נשם לא שייד ע' נשון דדוקא בגבהם
 עקם זה האחר זה שייד ע' ראשון ושט וכן לאן שהיו ימי בראשית זה חמר
 זה הוקפה לגול דהיינו יום א' אכל כהגות דכתי' ומשם יפר ויהי ע
 ראשם שכולם יכאו לא' ארץ עס ראשון וכן לא שייד לכתוב אלא עס האחד
 כל א מהד' פאון ושט ע' שחון ושלשי ע' מדקל וק' וא ע' גקס יכאו טאחד
 כח עבן פון ראמר עס הא' פאון ונשה בותחנת החשבון ע' הארבע שייד
 ע' שט אלשי דהיינו למשבון הנ' ודוק' שהמשפ' לני
 בתוך המים באמלע המים עכל בא' שח' ככב דלא ממעלת בתוך
 מפיק לה דלא כתי' ובע' יש' הכו פצעה בתוך המים ולא היה
 באמלע עשש אלא מפיק לה עכבי' ויהי עבדל נק' דפון ראמר בתוך
 המים ממעלה הוא עבדל פעהם אלא ודאי לא שעעעבין עיקר פן עים
 שלשים לבקיע כשי עגר שיש פני' מים התחונים עכל יחדל דוחק
 לאכ לא קולל פלגז זה על מעלת בתוך אלא על ויהי מעבד' ונענן קלע
 בתוך מפיק לה דלא לא שייד בתוך אלא כדכב שהוא מעורב בתוך
 חפלאו טקי' ע' עכל ע' פמו ובע' יש' הכו פצעה בתוך הים שאינו רגום
 יקליפ' עכל ע' וכל פ' אהמים ותחונים הם נחוקים שהמים ימלא
 ובעממים בארץ לא שייד ע' בתוך אלא יהי קיע בין המים אלא יד
 דלאי בתוך הוא באמלע ונש' הכתי' ויהי עבדל נק' הוא פמו והיו טאותת
 ומועדים דלל שהיא אורות לגכר אוחנת ומעדים הנ' האמר כ' עמר

עני בפסוק ובאת אלתה ובה ושמעתי עפי האון הגבול עתה ידוע
 יעב נתי לקה רבב ונתן זאת בגוכעש ודעת דק רודס נה אמר
 הן עקהבה הפא המבול בענש היום לאי בנמ ונש במרמז ויהי
 יעש ישי המבול וק' מענש עתה להם הקבה זייט זכעט על מתשנ
 זכק ואנן קיל באצולת שקטת היום כנע וכן פוס הזי שפלה הנכע
 עתנשלה לחכ שקטת היום הפא הקבה את המבול ואנן קל כמס ע
 אעב דהנה כדבר המוקל באצלא עפכ פל עמטא צליס עלנו מתאצ
 נמו וכזה יוכן לעני עפ' ובאת אלתה ובה וק' לא מפ' קצ' העש מפ
 שקעש ענוי כענב דהיא מקום לבנע לחלק ולע' מנען דמאסר חשמיש
 המלטה מפע עהענש וק' עמא דהקבה כוק עח כענש לתבה פוס באר
 אחר עיתת עתנשלה ואז עדין היה חל אפולת של מתנשלה עננה משום
 שהוא היק כן פל עמטא נשנה ומשום זה מאסר על חשמיש העננה עשום
 אפולת וכן עפ' קצ' העש עהענש ענוי כענב כפ' ניכא נח ק' לאז
 דיהאחר אפולת של מתנשלה כדאי' בעי' אחא מפע מני המבול ארץ נח
 עני חמנה היה עמטא וליבא עמטא עבא המבול ולא נכש לתבה
 עז עזקהו המים ואז נה הנבלות של מתנשלה ואף עפ' העש הקרא
 עפ' עהענש ענוי כענב נדוק עפ' ענש חפני אערכו נני

נשס הפיט למע שאין להם חנה לעקב וכי אז יהו קשה על דוד ועבד
 או של דוד הפלגה חלו לא פלענו יד כעקד ואלו פלענו יד כע
 חס בו ואלו שעפ' ונח נשקרו ען העש אנהבו יד עש נח קה
 קצ' וכי אז יהו קשה וק' קודש הדש שאין עהם חנה לעקב וע' נתן לאי
 פלענא כנע' דסנדקו פ' חנה דף קע עא ר' רמיה כב אלעזר אומר
 נחנה לב סתתא או' ענה ונש עס וא' או' ענה ונשכד ע' וא' או'

הי דר ט לט היה לעקר הדק עולם עומד ומעט שיהיה מעבדל וכן
 וזל אהמו מעצת השיס התחילה שט ונמא מבד ודור אי על פק
 תמח דהול הי נק עמבדל נק ודל "מה שאכל"
 והיו מעלונות עוד זאת ישמשו אי אינו לעלם עכ ה קל י מהעש
 לע אהמאזכות יהיו למאזכות והפ מעלונותהן אלא הן עלכך בל
 המאזכות עלבד שהן לזותות וק עוד מעשנים למאזכות פ' לזכר
 האזכרון ונות להאיכ בעלם //

לח טוב היות האדם שלא ישוהו מעה נק ואין ט אטוב חס עמ
 עיהיה בלא אשה לאכ לא טוב למס להיות מעיבט ויהו
 הייתם לאלהים יונג עלמות עקל לאין לע דל שהכל דבור אחר
 לאלהים יודע טוב ונע לאכ לבד הנח טוב באין אמן
 ב סעעת לפקוח ששם ולבט טור ויהי עמיס ותכא ט טוב נק עק
 נסשת טפיש עק וקל //

את האלהים התקן נח ובא בכס הוא א' אשכ התה לבט נט
 עכל אינו כל עמה עינה לאין זו הנשיא לאינו מעומח נכנ
 טוב טוה אלא דפך לזת האלהים הוא יות מעלה טאו לפעו
 נראה שטוב וקל //

ותרם מע קשת היתה במים קשיא לנה לאינו כל אהיתה למע טן
 העים לזכ ותם מעלה מעים מעב ועד לאין זי סבב אר

לאי היתה משוקשת במים ושיו בתאים וקל //

ובזאת אלה התוב אהה ובנד ול הנשים לב והאנשים לב עמ
 זי אסכו בעמעט המשה בפי יטא ח וק עמ האנשים נכב
 שים לב פי אטסכו בתששט המלא מלכ שוקלם שרי בע

א אהדות עמה טמח לא מפ קצ' העש מפ אהמס ערי בע

עשה עשה מנחמה וכן אומר כוס לשם עני שתפוננו וכן יול לבן אמר
 גם הפיץ ולמנוח שאין טהם חתק לערב פשיטא דקו' הוא עבוד המלכות
 עה דוכ המבנה לא פשיטא ידס בעיקר אין טהם חלק לענה כדאי במס
 קמ"ל י"ח דוכ קמ"ל אין טהם חלק לענה עני וימח את כל הקדוש וכן
 מוח את כל הקדוש לעני וימחו עני האכל לענה דוכ הפעלה שפלא יד
 בעיקר עני אשכ"ל דאיתיב עני ה"ל דבצנות הא' לא פשיטא יד בעיקר
 והוא חותה טיילח חלק לבן טי' נשם הפיץ לעבודת הא' חותה כדאי
 פשיטא חיונה חלק וזה ידוע שהקב"ה נשבע שלא יבא מבגד לעולם הי"ט
 כהעניש אכל על חנומה א' משה וכו' יוכן דכלא זה עני היל' להקשות
 וכי איוהו וק' דהיייתא סך דקלם נשם עני נכונ' ואז"א' היה לאב את
 כוס משום השבונה ששבע הקב"ה שלא להחרב העולם כל עשבו לאמרי
 גם הפיץ למד שאין טהם חלק עב' מוכח כה' דב' צנות היו ואז' קשה שפ'
 וכי איוהו קשה וק' אלא לא פשיטא וק' ואלעב' צנות על דוכ הפעלה פשיטא ושו'
 נשעפו ואלעב' טתית לא עשקבו ענה העולם הלא השבונה של הקב"ה היה
 שכל העולם ולא עלה עשקב' אלא וק' וקו' משם חמיע אשכ"ל
 ותירקס זופים הוכח לפי זה השם עתה עב' גמנות עמנו רב'
 כה' משום דרע' פי' בביב' שקודם זה אשכ"ל ענוכס קו'
 מוכח יפת יבנה הפת לא ישק אלא באהל עש' ושמ' תאמר עש' אזהר
 כה' עב' יפת למ' ותירקס זופים נכונ' עש' פ"ח היה וזה עב' א'
 קל' עיין בהמש' מה שכתבתי
 עמק הקדש כן שמו וכן פירוש עמק אזה כן שמו עב' אשכ"ל
 אלא תאמר כוותי התנכ"ל עמק הקדש כל עמק א' אשכ"ל
 אדית דהיי"ן עמק בעמלא אזה רמ"ל עמ"ס יש בים אדיות רמ"ל עמק
 קס עינים

הפטר בתפלה ומעשה נכח זהקשות ל' וישת ע מעשה רבה קמח במ
 זה ידענין עמח שהרבה והפטר בתפלה כנול' לא' לא' הוא כתיב ל' לשית
 גמרכו דזה עומד בקדן זיות ומתפלל וזו עומדת בזיות זו ומתפללת ואח
 עוכח שאינו דומה תפלת לב' וק' לא' למל' וישת לו עמ' וזה שפטי
 כח אשתו וק' וישת ל' ונאלה שאינו דומה וק' נקשה נפ' זה למל' כתיב אשת
 ל' ממעלה שמענין זאת לא' מי' רבותא הוא שהיחל' שעה וכין מתב' צ'
 ש' באינו ל' ונאלה פ' מוכת' ל' כתיב אשתו למרחו שום רבה התפלל וז'
 ח' כק' הסתב להשמעני וישת ל' לפטי' הוא מחמת שהוא חכב והפטר
 תפלה אל' ודאי שמעתי מענה שאינו דומה וק' ומעשה זה ל' ונאלה אל' ש' כ'
 ז' היא היתה מוכה בתפלה לכו' הוא אל' הוא כתיב ל' כתיב אשתו
 וייתאו לעשום זה טת' וישת ל' למערו' רוב חמ' התפלל טל' והוא אהמה
 בעת נב' לתפלת נב' לכן טת' ל' כתיב אשתו ודק' " עומשפת /"
 2 ק' שתי פטי' של יסחק דומה לאבג' וק' יש עקשים כימה ראה היא
 שהר דך שכן זכונים ימנה לבנות בעל האשה ל' שהיא אשת עומשפת
 בעת ש' אשה זמפת למענה יכויירו פ' העגב כפני העל והלכו לת'
 : זה מפע פחד האשה מבעלה שלא יבא וינשבה עש' שהיתה
 בלבה היא לא תפחד מבעלה וק' ייתם הר' לאדרכ' עומשפת האשה והמענה
 כ' אל' בעת מנוח חשק בו ולא תקוב את בעלה וע' כן זכונים ל' ימנה
 ל' לפי הנואף וק' אמנו במ' פ' שא' בה' היא מהו וסת' פטי' גיס הקרה
 והוא יעבסתי י' גיס אל' הנואף באותו ערב שהקרה חולה לפרסמ'
 גנוש ל' שהם כופס' ב' ואו' לא עבדנו עבדנו והקרות או' א' זה מהו וע'
 ז' אמר בז' שהיה מתעבבת ע' הנואף אותה פעה דומה לזרת הולד לזרת
 הנואף חמ' אפ' היא מעבבת ע' ולב עליה הנואף הרב מהפך לז' ה'
 לזרת הנואף הר' בה' לאדרכ' לכו' הנואף הוא דומה וקל ית' כ' כ'

אם שבו עבדיה שחיביין עליה כשת נם הוא נתפס טעם כענוש הכרת אלה
 שבו עוד שלא הענינו ודאי לא יעשו לכתת אלה מבין כ שנהאם לא עשה
 תשובה הוא מעותג בחלטת לענוש ככת נמלא אכן ישנה ויום א חיוב כעק
 אלה שאיכו בן עונשים עד היותו עבן כ ומעלה ודוק ועדין כפר לחייב שבו
 בכבו ועדין מחלקת הרמב"ם והראב"ד כה מילה כענו הכרת עש' לוי ענינו
 תולדות ואלה תולדות יחוק ישקב ועשו האמונים כפי לכאונג הוא קשה
 שה חילוש נכונה ושעתי פי' כפון לאי יחוק היה כדק כן כד
 שבו טול ישקב ורבה היתה בתקע כול ענה עשו הקשע וזה שמוכר
 כפי' ואלה תולדות יחוק כן אברהם אברהם הולד יחוק חת ולא מאהמל
 טעמג שרה ומוכח מטח ישקב ועשו האמונים כפגזה לאי מאהמל
 טעמג שרה היה כדן להיות שנים ראשים וכל חלפי אשכנזי
 ויעתר הרבה והפליג בתפלה וישת לו ולא לה לפי שאיכו דומה קפג
 כפי' לתפלת לב' לפיכך לאת לו ולא לה וזה תמוה למה האהר
 כש וכות כפולת ענה דתת בה עששים ויל' דהא יל' על קפי מעל אחר
 דומה תפלת לב' לתפלת לב' ואי משום דת' וישת לו דומה אהר
 הרבה והפליג בתפלה אכל' למוכח שחינו דומה תפלת לב' וק דאי משום
 הרבה והפליג בתפלה קשה ל' וישת לו הא בלאו הפ ידענן זאת שהיה
 מחמת שהוא הרבה והפליג אלה ודאי הפא דתתכ להכות נכ' סבת איכו
 דומה וק' והנה מפ' כפי' לנכח אשתו זה עמל בקדן זווית זו ומתפלל זו
 עומדת בקדן זווית זאת ומתפללת לכאונג כ' יש להקשות לל' עב
 אשתו למהו ק' כבה היתה מתפללת והנה מלישן היה ידענן זאת
 שכת' וישת לו למעש כבה ואי כבה לא התפלגה מאי הכותם שהיה
 ענה ולא היא וכל' דאי לא היה כתב נכח אשתו לא הוה ידע' דתפלג
 כפי' עתה מתפללת לב' ואי משום דת' וישת לו משום שהוה הרבה

הפליג

באור הארץ אינו מחוק כב' כי נמנה מאמנו קנע מתקרב וקנעויות דמדי
עגו אפכו אש ען הארץ עד הקניע כד' יש מקלה לקנה באור לשון הארץ עב
פח אפני המוקוס לפענע על אפס עלים עש היוהס היה באמנו ועס חב
יתר הקבה שחל רפשיית ענה אש בארץ מקלה לקנה על תדוץ התח ותב
ך עלנו למעט באמנו לא יתא בגש' וקנה ה' עב על שומנו ואת ומד
היה לךך לשמנו באותה ענה ולא קודם לכו הואיל שאלמכ א' קיו עלים ועלם
ול' יוקס בין כך לא היו מלמס אלומה' הולך הקבה שומנו ונכחו לך
ועש לשם למה לא המתנו עלמס א' אלע עב שיקרו ג'יו עלמס חל וקנחו
עקב בלע עננו ולפי מש' שחל לפי שחל קיו יקנס להיות אכבע יחד טקושי
בת' עה' קולכו לעלות בתלה שיהיה זקום להותם עס משחך את' עבד
המפרש' שכותל כפון פתוח הקנעייא במקומה ענעדת נמה היחוי אותה בל
עננה דק היה נס' להמתין אליו נמי ויכן עננו דודאי הפלעו דב' ק
עלמנה הוא מקוק נב' ש' למע' לפי עבה הוא באמנו העולם טמלנו קשתת
העלם ומתחב מש' לבלה לך' כדעו עס צענים היה כד שהשתת
עלמנו הקניע ומעס היה מריח' לבלה רוחות לפי כעבה הוא באמנו
הקניע והבה שלמנה באמנו הארץ ה' לפעך דבה שלמנה עכוון נב' עבה
עלמנה אך את' כעשת האנש' שכותל כפונת הוא פתוח ל' דב' ער
עלה הוא יותכ' לבל דרוס עלבין וקיה מתחב הקניע עפה' לבל' כותל
הרומית ולבל' רוחב קניע עד התחלת עפע כותל כפונת ואז אמר
עלמודי דאלתה' אלם שהשתת האמנו יל' חייך היה קרב שהיה מתחב
לבל' א' יותי דהיינו דרומית ולא מתחב אן כפונת אלם עב שהשתת ענש
עמוך לבל כותל דרומית כנל' לפי אינו עכוון כ' עלמנה נב' כ' ענש
שאך עבש' עמה יערב שקכו עלמס א' עננו עב שקבה הולך
עמוך א' אות' קודם שיקרו עלמס חל' ע' עלמנו הוא אלם עלם יל'

הזכרה אחת הא' זו משמעות לשון תעמיה וק' (קמו) הכתובים וק' יש נקודת
 דהא' להכתובים וכן הא' דהשמנה אינו חסד לשון תעמיה שאינה
 ולא לשון תעמיה חלה הקדמה היא על הדקדוק שמשמש על יבוא ב' סוואים בגלש
 תעמיה וכן הא' שנתמיה באה לשוף בשוא פתח לבן אמג הא' זו נאין תעמיה
 ואעפ' שאינה בשוא פתח למשפט התעמיה העטש הוא שבאה אחלה שוא וי
 בחין ב' שואין לאחר בראש התעמיה כמו הכתובים שהטש שלם נקוד בשוא
 פתח כמשפטה מופי שבאה אחקה שבא ואין שני שואין כאחד וק' הא
 היא חס קזה וכן הפחות נכ' א' הטובה היא שאלין בה אחד ההא' שוא נכ'
 נקוד בשוא פתח כמו ממש מהלל מנחם שאלנייא דברו עתקים וכב'
 אדל יקשה לאס כבדקום כן הוא קול לגבי' לפי זה עי' המכונה חס וק'
 דהא' לשון תעמיה כמו שפירש' עי' ונהיא נקוד פתח לבן הפך קול עדיה התע
 ענש שוא פתח ולמה המתין עד לבן " עזישהל' וי

ורכז אין זה פאס בית אלהים וזה שעב השמים עברו שבה שנתע
 עכוון רכב ב' ע' עמיה הקבירה להלמו ויש לישב זאת שפתי
 כמורה עולם ויורה בו ר' בטה אמג עולם נאש עולם האה עזין ש
 פחות מ' ואין ויורה פחות מ' והמלך הוא ששאו שבעולם שני ויש
 כמשש' היפתי יתכן במחזות החמש היה זה כחיד אפסר להלא'
 עולם שש' בתוך העולם והמלך כולם יישב לפי שהעולם היא מל'
 טלז הוא פתוח ולעשתן היתה עגום לכפון ושם יתל להיות אדל' יל שפתי
 בתורת ח' ובי חיה ואיה ח' שיעורא תעמיה וחא א' ע' כן דהא' שכל הדריע
 שקי' את האלן והאלן שעשת באמכע הגש' נמלא עקרה השמים עד
 קרה השמים הוא כולם פלש' שהאלן לקיע ניל דשקאלן עד דקיע מעמיה
 מחוק הכב יותי ממה שיש שתמת לאלן לקיע נמנה וסון לאין האלן ע
 באמנה שכל ממש אל' נמנה מאמנה הכב נמנה פ' שהיא נכ'

אעלמא תאמר דהשבתא לבג הוא כבי למעוה וקה הוא כמלת שטחא טהם
 עבאזו לשוטי הוא עבות ולא סיפור מעשה ובזה שחת ב אמירות ויאמר
 לא רבא גטא ויאמר אלנה לאובין אל תש פכו דס סעק הקלוי קיל ויאמר לא
 רבא גטא השליכו וקאלא וקאלי השאמר הוא סיפור מעשה והאמר רב
 הוא עבות דהק וכן עלאתי בגרב בעל העקידה ודוק // מהמעבד //
 ויבא והנה עיטם בבבד וק' אעב שהתוב פ' למענתה עאי דקאמר
 והנה וכו' כי פי המדב אלנה יל דעדי קשיא לה עאי דקאמר
 אחר והגדתם לחי את סבבדי וחת סלחא וריותם דרפיה הוא ניכר
 של פסוק והנה עיטם רוחות ואון והנה מופת שהוא רחיה לבבו ואיך נשפא
 דהיינו כי פי המדב ויא' שלא אתל בבד ואת סלחא ריותם דשון כ
 אינו נאפל בפחות עב' ואיך יבדו יותר ממה שלא לא' בבבדי ושאת
 מהול ועוד כי פי המדב ושלח קאי והגדתם לחי אתל סבבדי וק' //
 אעוה וירא משה צלחה איש דשוקין וק' אכן כודע הדב כודע על מה
 תתייבבו מעל אומה ושון וק' הנכס למה קול להוצא הפסוק
 ממלש מעע מלכ דולאי כשהרג המלכ היה לפי ישראל שאז היה מסד
 עבד ואז יעוה דתן ואפרס והיכן קאי ויירא ויאמר אכן כודע הדב
 ומה תחפש עתה והלא מקודם ב היה כודע לשאל ומזה העש סתב דעיל
 לא כ' און איש עתיד לבחתי ממנו לאי כפשוטו הק' קוש' יא' כ' אז היה עבד
 העבד ומסתמל במקום ששמדן היה זה ואנ' שמעתי דקשיא ליה דע
 והעבד לא שייך לו וירא חיל הכ' קולל ולא ראה איש אל' וקאלי דהכי קאמר
 כ' און איש עתיד וק' שהתעביר //
 ויבא להובאת משה מסמו לקוס עינרופ' לון ע' עבדן ויבא אהו
 ולא נעמא לאכ ויבהא את משה להובא עבד' וקל //
 מזה בידך לבך נשת פשטא תבה א' פ' אל יקשה לב' מי איכא ספיק
 קמי' עמיח לבך נבב תבה א' שלא תטעה לו שיהא ספיק וקל //

התור

לדחותם עם כחאס באמצע חתמאחזן זקוע כע"ל אהעשש אש סבב מלכ
 לבחף כותל כפועת עה ויאמר אין זהה אס בת אלהים וזה שעבד עזובי עמדי
 עבד עמלמה עהק יבד בה אומעלה ודוק ממש סתפלי אהערה //

ישב הבוח נבוא והלם אמך רבמתה נה ורבותינו למדו עבד לך חלום
 על דברים באנים עקשים העלם מלך לבותינו למדו עבד לך
 על החלמות עמא באר החלמות אין בהם דברים בעלם נשמעת לתב' -
 בדרך זה גיש להקשות על יוסף למה אמר בפט אביו ואחיו היה נה הלם קוח
 שהוא דב בעל אמו רב מתה דהקנול העלם ואחד עשר כופרים
 עשתתוים לל' שאין חלום בלא דברים באנים ובכל חלום לל' איזה דב
 בעל ולכן אי' לא הוה אמר והירח נה היו אור' העבנים יא' טבבים הם הקברים
 בעלם ולא איכפת להו בחלמותו ולכן אמר יוסף בפט לביו ואחיו העלם והוה
 נה בעי אמרו העלם ויא' טבבים אמת והוה דהי' אמו בעל נאכ' מוסר
 אפר לאין חלום בלא דברים בעלם עחפא אהערה //

נמשך האלמותי עידי דהק' עשוד על ראובן בלא אמר נה' טבב לל'
 לא שמעתי פי' דעשיטא שהוא מאמר הסתב ולא מא' ראובן עש'
 נראה פי' הקהל כי הכתוב אמר למע' וישמע לבק ויכליהו עש' עי' אומר
 עס לא נכט נפא ואכ' הא דקא הכא למען האלמותי מלב שהוא מעות שאל
 דעק' דהא רב אמר ויכלהו למעמט ע"כ האלמותי עש' ואחך הוא או' למע'
 האלמותי עש' לעתיד שאין כולל בספור אחר את אמר ויכלהו עש' יחזיק
 יאמר אלהים נה בעי' צלנו והלא טבב אמר אהעלה והואני יאמר בהפך נלכ'
 יאמר למען האל ואחך יאמר אהעלע דבהו ויכלהו עש' ככן עשה עש'
 הספור למ' ולא בא הסתב להעלעש' דכר סיפור מעשה אהיה אל' הא'
 נשמע ראובן ויכלהו הוא סיפור העש' ואחך עשינו דהק' בתנית עש'
 ואומרת את מעידה כי מע' ראובן אל' טכוס נה הוא למען האלמותי

בכחול למה לפיכך
חילוף שלם שחם
ויזח את החם
הודחי
למטה

בפאוק הם נשאי המטות שיהיו אצותם על גש' במצרים וזה
והוק עליהם ואז חמד טקבו מפי פרעה קח' יקב ופי לרם
בזמון ית' אמנם ומפני שהיו מוכס עליש' הוסיף משג
במשגם ללקחם לשורה להקה להעדה ואז הוא פסוק
וזתכם יהיו לח לבם צדיה חלם לשייט ומשה הוא אעשה
להם שורה מופט מלרם יזח דקרא מוסד טחן דלשורה הוקבע
כמש' וזתכם יהיו וק' איש ראש וק' מה פרש' אשר טקב עלם
בזמנות אממה שטקבו על טחן בזמנות ידע דלשורה גוקבע
כדמוכח קרא ומשום זה חלק להם רבוד שהבין מדברו ~
ית' אכאויים לבך דלקשטח' לח נכחרו לח לחלם מופט ~
זהו שמה העם במצרים כדאמרן וקל' המצב' ~
ברחשית מקדס במזרחו אל עין שוע ~הגן ~
אזין הכוונה מן בעגן אהעדן
ההוא הוא שוע מקדס במזרחו ולפי זה מקדס הוא ביחוד

הלהרצו חתה חו' מוכחן חזו למורה שהרצו למנה בשם המפנה שכל
 וק' לפי מה שאל מרעה מהקבה ואמרו למה שמו זה אומר
 חתה הנח ידע הוה שם המפנה כפי' ונראה טפי על דאיתא בפלגי
 המקורים בין חרדי יקל להודג נכנס באמירת ב' אותיות האונות שר
 שם ידע ויהיה שם אותיות אחרונות ומשום היה רב פה ולא היה יקל
 נכבז אותיות כי האותיות בומ' ה' החזון השפתים נכבז שפתים היה ל'
 מחסור וזהו כוונת חזן ואפי' שאמרו להרצו חתה או' כאשר הגעתי
 המנה ל' כאונה היה שפת ית' מה שאמרו כאשר הגעתי חת המנה יושב
 מה היו מתמיהים על כבז זה שמו' באמת יקראו אותם כמו שהרג המנה
 אל' למה כוונת דברהם להרצו חתה חו' כאשר הגעתי המנה דש' למ'
 המנה יכולת להודג ב' אותיות הא' רב ל' או' להודג באמירת ב' אותיות
 האחרונות שא' לק' ל' אותיות וי' שאיתה רב פה ולשהפון כפי' ע' שהרצו
 בשם המפנה ובה יובן ועת' קושיא הא' שהקשינו דודאי משה ידע שם
 זה אך אמר להק' מה אומר להם כי א' ל' אותיות וי' וע' העיב על הקב'
 שאמר ה' אהיה אשר אהיה כי בשם זה הל' כתב וי' ע' האשכנזים וי'

לכה ואשליך וחת מה תועיל כתב כן משום דהו' זאה אינה בק' וית
 משה אל' בגזות פרעה ואח' הפ' הול' ואשליך אפ' שג' לשל' חת
 י' ש' והוא וק' ע' המעשר ב' י'
 וירק מומנו אז הפנה שעל המעלה בא' להודג ק' טובא דסתי' דכ' הא'
 אכתב דכ' היה בולשו על המעלה משם הפנה שעל המעלה כ'
 והשת' הא' משום דוירק מומנו ושי' קושיות עי' בק' חס' והקב' אל' פ' י'
 תכל' בזה בשל' באז' ו' לע' ע' מתמלה שעל המעלה בא' אל' שתת'
 סב' שא' תקיים המנוה יהודג א' נ' וז' חזן ר' אל' חתה ל' קו'
 אי' חתה ל' כפי' ר' וחי' ח' למה מנה אותם למע' דיימ' ק' ע'
 כ' חתה ו' על עושה וס' מי שא' ל' אום ור' חו' נ' ו' חז' וי' ח' אום ו'
 ח'
 ח'
 ח'

לאבות

הקוף מלת א

הנל האקים

הקוף מלת

הז

ה

על אהבתי

זמור ובמאיר

דקט ב

אז חסות

מחנה ועיניך

אם לו אהבתי

כמים אם אים והאמיה סוף

חמה ובטן

במאן בל יבא

אמאן בשמים

אהולם אהבתי

במאן אהמא

קדוהם המפורשים

העש הקדו

עם מפת

אל נשי

ל עלש לבן פני

תת היכן סיד

בי בזה ארץ

רק

על

ישיב

ישיב ובה

הרב אהאך לעיר וחס הקנה לחפוק מדבר
מירבם כדב חס לח היה כל חלל במורוון אין פירושו
מקורם ובה סכרבו חס אין הקנה למרשיט מקום
העין היכן הוא חלל על שוער הנן היכן היא חס
עובד חמוניג

והתקן נס לחיטה אלא תמותה ונחיה הוא וישא לחיה
עב רל דמאוס תרבי הקפידה אלה

תמותה ונחיה הוא ונס בעבור אלא ישא אחרי מט

דקדוק רכוב בחו אישה ב היה מספק או ותתן גם לאלס

וכבר נודע שהוא אישה חלל ולאי על אשר הקפידה כד

זיהיה אישה ולא חיה אחרי ונס אישה עמה חס תתקן

וגם אישה עמה חס רמוב מורונו ואם פניו רוב ימיו

גב רמוב מוכנו

וישמעו אמש את קול קרבו אהיה מנלך בזה עב

בוסד

לוי זה דומה אל חומרו אל עין משפט הוא הקדש אדם
 הקדש אינו אדם עבד העשיר אלא מקרה נבדל מכלל
 פאנדהט ועיקר שמה הוא הקדש חמום פה בלע הוא אדם
 יציר שהיה לפעם והוא המיוחד הוא בוע ומוכה הוא אכן
 נחמו על כן קרא אדם העשיר בוע אלא שאין זה שמה העיקר
 מיוחד ע"י מקרה יאמר מוכה הוא אשמה העיקר הוא בלע
 וברור וקל שיהיה שם אלו הוא הסדר האמור ב' הירא
 קרא כי כן יראה משפט תיבת הא הא לז אטק לן למימר
 הב ודוק מהנהו

ויהרא חברים אדם צנו ומעט אלא סמך חברים דבר
 המעריך אמר וקראת שמו ישמעאל וכו'
 רוח הקדש יתגלו וכו' ואין צורך שתגד הגדה לול אחר
 קרא חלוקה צנו זה מלפני אנה נשיבתה ולכן קרא שמו ~
 ישמעאל דא"כ לא קול קרא שחם קראת אדם זה לחבם כי
 לא ממנו היו קדושים האלה חלואת אדם קרא חסר נגלה
 עליה המלך וכדא אטק נבי לזם איחס הסבוב קראת אדם
 בעה על שמה טאו ותקראו' לפי שמועה יאזו הדברים
 הכי נמי הטא הול קרא למימר ותקרא העש אדם בעה ועד
 היק לה מדעניב חבם יתגלו ויקרא חבם אדם כי לא קול
 קרא למימר אלא וקרא אדם צנו' ובחברים שחם קראת
 קראת הא ודאי להכי נביב חבם יתגלו למוד שמועמו יראו
 ישמעאל ולא הגדה ליה העש כי כן טהא ליה מלך האלים
 והבן מהנהו

שני כסב טמי
עוס חל בזה
שקטע
שע

מקטע
שור כ לתר
לה מאומרו
שקטע
שור שמו של

והי כסב שזימור דלכס דוקא קור
קור עמר שקור מקטע קמנה דור שמו
קופע המים המוכר ליל וימי מאוס לישקן ולסתובלח שמהין
חשע דלח הויח מילבש פאיקתא דכח חייטא טובא בדב
המפלגים לימא מפלג קמבל עי למח ל קא ודאי תרווייהו
חיהו לברשא חדא טעם למסג תשמיש המוקה ומדא עי שמו
מקטע דומנה ובזה חייך מוקס לתמיהה קראס לקמן בפסו
ובח עי וקא יונט ובמה שכתבתי אש בלי שאבש הקספרם

דוק "מהנה"

פיר אתלך דה בלע אס העיר עי קטע מ

למור ענין

על רא

לשונות

ולא לה ולא אלא עבד לה לעמה ודוק היטב כי נבון גוי
פרשת ד"ה ויש יעקב ויגל סודם שמעביר הפקדון
 כוונת הרב בדבר רא"ש אצ"כ למדעניב וכו'
 ילח כתיב ויגלל יעקב רא"ש לא היה לו עבד לחטא דבורובי
 חס בעניניו ויגל חמשה קונטרס לברקת מדעניב ויש ויגל
 והנחמה מדרך העולם מי ארסה לה עבד חסן גדולה מעל
 הברכה כזו היה ראוי איתחוק ויגלל אותה כד אלא כחזור עלי
 וחפול על רגלו ותתקחו ומדעניב ויש ויגל א"כ אלא היתר אכלו
 בבחי דבר רבד פ"א כמטעם פקק ובזה דיק חו' ויש ויגל ויש
 חומרו ויגל ולא ויגלל ובורח"ו

פרשת וישב והוא שר אהיה עושה מעשה נשרות מלקן
 באערו וסלמל בעיטוכה איהיה נחמה יפה
 עכ" ש"ן בדבר רא"ש והנכון בש"ט כ"ר ש"ל את התלראה
 עיטו ורפח דבר המדע להיוכ"כ לפי פאטמו אל מקד הורח
 מתישב יפה באומרו והוא שר כי היה לו למור יוסף ק' אכע
 עשרה אנה שר מאי והוא בזה א"ש שהרואה הוא היה עשה
 עבדו שר אהוא וסלמל באערו מתקן בשטו ודוק היטב
 אפס הרב דבורובי חו' והוא שר לא בעיבת שר לברק
 ובזה להקשה מיה מכלמה אהקשו המפרשים על הרב
פרשת וארח אלה החכמי חולי כיון בזה להיוכ אל
 מפכו ב"סחק אע"אין באל אה ומכחמה
 היינו מפרשים דכתיב כן וארח א אכלם לבונך יחוק ויעקב
 אקס ק"ט

פראת וירח פירש רשאי שנה טחוח צאר וק' לוח' זמן
 נחת סדות עב' המופרשים הקשועל קל' לוח'
 ארה פירש נשיעל ויקח חמאה ולחם לח הניח אפירשה שרה
 עדה וק' וחכמה מקום לתמייה זו חמה בלתי וק' חר' חר'
 לה וסת טבוק ותרכו מא' עט והנראה בעל פה ארץ ויטב
 זה במתק (שוכו) אפון לנדק'ק' לשון רחוב דקט' עדה לשון
 עידן ופ' זמן וסת טבוק והכוונה למה גרע שיהיה הנשיא
 לח יתעברו רק אחר איקסעו וסכ' ותמיהת עדה היא האם
 חמה בלתי יהיה ל' זמן יסכ' ענות כדדיק' לשטח זמן וסת
 ענות חמוס על אפ'גלא שד' לח חמה חממה'ת אהר' פ'ר
 פירשה וכזה יקרה ל' ע' זק' ע' זמן אהוי'ט' בה'פ'ות נגידת
 ידוק כי הוא נפון ומל'קדק' ב'שון רש' י' ח'ג'ג'ג'
פראת תולדות וישת' ע' ולח' ע' לפי שאין דומה תפ'לת
 ע'יה' כן ע'יה' לתפ'לת כ'יה' כן ר'ע' לפ'ק'
 ע' ולח' ע' ע'ה'ק' מ'ה'כ' ל'וק'ה' לש'ק' ע'פ'י'ק' הוא אפ'יתר חש'ש'
 ע'אה כי ר'ב' ע'לה י'טב כ'ו'ע' ק'כ'וב' בא'ו' ע' אב' לח'ע'ט' ע'
 ר'י'קה' שלח ע'שת' ע' וחזר לו' א'רכ'ו'ע' א'י'כ'ו' ד'ומ'ה' וק' ופ'או'
 א'י'כ'ו' ד'ומ'ה' מ'א'מ'ע' ע'פ'ל'ת'ה' ע'ג'ב'ל'ה' ר'ק' א'י'ו'י'ה' ד'ומ'ה'
 לתפ'לת י'ח'ק' ול'ז' ח'ז'ר' ה'ר'ב' ע' ל'פ'י'ק' י'ר'ק' ע'ס' ק'ו'ת' ל'פ'ז'
 ע' תפ'לת'ה' א'ת'ק'ב'ל'ה' ו'מ'ן' ה'ח'ו'י' א'ל'ח' פ'ו' ע' ד'מ'א'מ'ע' ו'ל'ח'
 ע' א'ה'ר' ע'ס' תפ'לת'ה' ע'ק'ב'ל'ס' ס'ת'ב'כ'ן' ל'ל'ח'ד'כ'ו' ל'מ'וד' ז'ה' ד'י'כ'ו'
 ד'ומ'ה' ו'ז'ה' א'ומ'רו' ל'פ'י' י'ר'ע'ה' מ'א'נס' כ'ך' א'י'כ'ו' ד'ומ'ה' ס'ת'ב' ל'ו'
 ולח' ע'

ומונעת השמיטה כמו שאמרלוה ואת חקקה אכעב פלגה
 יד ולת יאמע אים וקו ופואכ כי מה שהיה מחזק הכ
 מחזקה היתה לטן פואכ אז כואז קכ לזקאי אה למרי
 דסמיך ליה ולת יאמע אים וקו דוקא פ לט עקום מחזקו ית
 ונת חקקה אכעב פלגה רב ביה מכות אחר וכוונ וכווא -
 ר שי לעיל ודוק מזה
 פראת תרומה והאעש וג וכונן אלתהק לע סביבו
 וק' כלל יתדות העמדים חיד היו ה
 קאורס בקלע אהם היו כולם אלתהק לעט היכוו
 חלבה קעבעת אה סה פואכט חיד ילנה בעמוד
 ויתכן שהיה קולתהק חדק עכעתי ומה ואחך היו
 כונן אלתהק ספופ באע חזק אלהקונס
 במורס והנס לט מאמעבן סעבה רא סוף תרומה
 ויודע האם כפ שאת אהרה פלא לט טויב למדו
 ויותב עזה דהאי קה חיד כונן אלתהק לע לטו למי מרי
 דכוכן למנה על אהק לט הה חתמה תודע אהם
 חתה או' כן יקשה לך תהיפמכ ככ המותים סביבות
 הקונסין ברי' אלתהק לע כוכן עלתהם והקונס כנלו
 ומכסה כמק אה דהי החמות ול דרכו אה היה הקונס
 מובלע וכונן קל כמך אלתהק לע אה כונן על הקכו -
 ומאוך קמטח למשה סר מקוס העבע וכו' לט ולפ' -
 יבואו של כון דכר ר' שי ומסודרס כוונן נס לט כוכ דכר

וזו אחרי כן חל מה שאמרנו ונתת לך על מה
 ונתנו שם בעקב במראה הסוף את אשר רצית לך
 הנה שהבטיח להם ללכת ולעלות לבן פירש אגב
 כי לא היתה מתחזקות להם דוקא דוקא חל האבוק כולם
 וחל על מה שנתן ביחוד אה רבר ישבו ראשית בסמוך צפ
 ויש הקמות או לפי שדבר המורה את ענין בסמוך חבל
 על דאבוק ו' ולא אמרו כי מה שמך וחתה אמרת מה שמו -
 מה אמרו חלקם יקושה להקשות כי אפשר אמרת השני
 מה על השני הם ולכן עבר על מה שמו כמו שהוא -
 החמת אהם כמו בחספק לבא אחינה מאיך ומה שמו -
 בחספק לבא המאירה וכמה מורה לבן פירש כי אי אה
 האבוק כי דמיהיה היא צד' ג' אבוק ומחסם הוא -
 אבוק מזה לבן שואמר רבני בריך בחספק חסד הויבחר
 בזוהר אחיהם ואמר אמחסם כפי לבן לא עדיפת מוצב
 דחתית מוחמתיהו ולא אמרו כי מה שמו וחתה אמרת מה שמו
 ו' באופן אלא בבני עמיש הוא אמרמיה עליו אה בבחינה
 היוכס אבוק ורבן וכאלו אמרו וחרח א אבוקך ו' ושמויה לא
 נודענה להם אמורה צפ' חל האמור דאיתהו צד' דחתיה
 מחמתיהו מהני
 כא שר דברה' וזיכין דבר ולא ישמע איה פצעה על וכן
 פירש בסמוך בחספק רשע ולא ישמע
 איה פצעה קושת קרב לו ולא קאי בתא דצד' חוזק קרב
 ומעט ג' ע' ע'

מיטע חתם לחאמושין ועין אח קקמל דמכזה למומט
 אט ושבושי כמון בעומרה לפינן מלכתיב תספרו חשש
 יום וכתיב אבע אבוטוב כספיר לך הנהקמיר הטא וקטל
 לך אבע אבתות אש ה"נו אבושי והיו לך מטא לך והכ
 חיתח במורה זהיו מוטן אנס לובל נאמיטוב ונן "קנז'
אס אנת לה לנס ה' כסא אטא בעצב כרא עיר עין
 ראס נאח ולדק"ל לפי איל דמאמע דאב
 לה ה"נו ענצוב האון בעצב לה וזה אינו דאין אבתה לה
 באנר ד' יק כוס דאבנר לימיוס ל'ח ד' אב' ה"נו אבתה
 אבאבנר לנס ה' וק' כסא אטא בעצב כרא עיר דכתיב פז
 בעשרת הדבור וכוס דאבע אבנר לה אהך אלא כ'
 אכוס ד' הוא אבנר לה לפיכך לא קעאה ר' מלאכ' חכ' דאז
 דהוללגו אבנר לה' לא כוס בעב' ו' ועוד אחין אבתה ל'ג
 אלא חל' בעצב' על בראה אבנר על מלאכ' ועוד אנס
 בא הכתיב לו' אהיוס ד' הוא אבנר על יא' לפיכך לא תעשה
 למלאכ' בבואו בו אכ' אחוי דר' וק' כ' אבנר לימיוס
 עשה ה' ויט' וק' על כן בדרך ה' חכ' יוס ד' ר' כתיב אבנר
 לה' לפיכך לא תעשה וק' לא וראי ה' ק' נפוס גז' תג' אבנר
 לנס ד' אלא קעאה מלאכ' לפי אבו אבנר' כ' אבנר ימיוס
 והנהקמיר הטא אנצבותה ח' אבתה לנס ה' אאוק בכך
 למכור חכ' יוס ה' אבנר אהז נפח' כדכתיב ראס וק' "קנז'
אס לא תזמקו אקאכ'ן ממורוכ' וק' ד' אחוי לחפ'

ק בענין

לאונות

אלרשי

ה' מל ודוק ובעטן תלית המיתרם חיד היו כלים שאלה
 המות היו קושרם חוט בין חוטי הקלש שהקלש היה עשוי
 בארבה שר מדבר מוצרם אתנפם קלשים סדוק פנינפ
 פ מרוב סגדא' באופן שהיה קושר המות על הקונס מאוך
 קימעה מן הטבע ולמה היו המותם במאז בת מרה שנה
 כשהיו נוסעים היו מתוהם העניבה ונאחד מותי עם הקונס
 שהוא במאז בשמה וקל' // מ'כ'וי

פרשת בהר ולבמות ומה שפירש ארם חיה חולבת
 וק' הקנה המ'ס ארענא חיה שאין לה
 מזונות על אדם תחיל להיות מוצא דענא חיל בהמה דומיא
 דעשיר הוא לתחילת להיות דומיא בעשיר ומאז קל פגש
 דבהמה שמנוה בתלמי כספיה וטתני עשכ בארך
 לבהמתך והדר וארפת ידו (שפעתו) לה סרך למימל ונפ
 קראס קל' פירש קרוב למה עש ור' רפא' שיש להקשות חיה
 דכרוב רחמנא לחיל דהי חיה בגר ככופ וזה טורף ואור
 חטו יהא כרך להושיב שומר לבנותה מלמקל חלמ ודאי
 הק' הניס לטעה וחסל ולא תצטוף חיל קפינ למושה וא"כ
 כ' שלח ימוע לבקמת שמזובותיה שלח מלאמול דהר
 בהמה דומיא חיה רביב ומדיטא קנינ למשה חמה שהיא
 הנחמו וזו היא כוונת פירוש ודוק // יתמל בן
 פס והיו לך ימי שבעות ולשונן יעל לך ובי' ק' חטו

חטו

הרי זה יעור
השכר

לפני הדין עסקה עם נכבד בלעג וכו'
עם הדין עסקה בעל קמילה בדעת מ

עלמנו לחושב כבולטת כדקה ככך כ"ס וזו קשמרפ
הק דבר עם נכבד בעל קמילה כדת פדקה כבד חם
לא תהיה סמנה כבולטת כדקה ככך כ"ס
שה עם חפ' בעת שבה ככ' טעם תכנס נכ' חפ' כדקה
פסוק עוב ל' פי ענית לפניך חוקיד יחל

עם הדין עסקה ככ' טעם תכנס נכ' חפ' כדקה
תעלה עמם ואין להראות דהא גמס דכס וסוף כס
מ' יומין וקרוח לא ימנעו סוף וז' חכ' כה עתה יכוד
להתעבות וקדוה בבורה עמית נשות לא יכענה נכ'
לגיד ככד על חפ' יכענה זאת דקעג טעם כ' ענות
חפ' עני' תח' ולא תהשו על עקום נשור אה עק שפוט
זוא טעם נש' חפ' נאמר חוקיד כעו ככ' יוסף

פסוק

וכבדת על הללה ולא ככד' ה' חחר עקום
קללה עז' ולא ככד' עמ'ם יחל עם קדום
עבד דע' דקרוח ולא ככד' נחך פירוש כ'ו יחוק
כעס נח' ילפח דה' פיש ככד' כעסו קלל' זקן כון עק
עשן נכ' כעס עשן כעו עשן ככ' עמית ככ' עשן
אין עיתודו ככד' יקללו קלל' נחך ככ' עשן קדד

כן כמזמור קמח דכנב ואש שנים תזמור כמחך ועיין אה
 יולד דהפס תזמור היינו לבוכך חסלה במש ואספגמור
 תבואתה חבלהטא לבוכך חבלהגה טמא וחת ענבי
 נמחק לה ככבוד חכמאי למזמור למא אין זה כבוד ענג
 חלה שקי צין ומורוכי לנכבוד דנפן לשאר פיומח וקר
 קני וי

ס ויהיתה גאולתו על בית עמק שגם לשלול אשם עמה
 גאולתו אלחדס הגאול אדמא חסיה סמאכב ויהי חיי
 חפאז לפגש כן דחכ מאי באי דחאמר ואס למ עמל קול
 ולמ ינחל חבל עמל קחי חבב ודוק "קני" ואש שלם פירש
 כן לשיל גבי ומאז כה גאולתו דהפס חחדס קחי ודוק וי

סס דיהשע לו מטאז אחי ינעא למטאז ק חמאיל
 מלפג כן גבי ומאז כה גאולתו ונחא
 דחי מהפס הוא דיכול לעמול למטאז חלם דקח קחא חוהש
 ידו ומאז כה גאולתו וחשב וג' ומאז חס למ מטאז קח
 עמל חבל כמחזר לו ואס למ מטאז דהשע לו מוכח שפיר
 אינו עמל למטאז

ס וקס דכתיב ויטא מוכחו של מוכר ועמדוקי קה
 ואס דלמא קחי לצמיחות דעד רשית היה קה קני
 שנה ועבאו לצמיכות נ"ל דלאון היימא לא שייך בדין
 אהמאחנה מקיימה לקימה אה בדינג ומוכר כמא ויקס
 השדה וק' למכרם ומה פירש דוקס לקונה קא' ויטא מוכחו
 על מוכר לעמה וקל "מהני"

שך הוא נפגד וקפ חט וקנע דר"י (כ) חרש נזול מקדו מחסר
ומדו לשולש נשם שפטר רבא לענן ומעבר ד"י מן מסך למיך ריעב
לכל עבא חייט טלם פ"י מלך ולא אמר פ"י או לבעון דאופ
סופ אזה צענן דחטג"י עב מצענן פ"י ק"י ד"י ש"י א"י

כנאמור חמור ר' חנינא יום שלשי למילתיה

והקשה הרא"ש ז"ל דמזל למימור יום שלשי

למילתו בשלמא יום ראשון לא אמר לפי שהיה עבוד

במילתו עבדו ובעבדו חז"ל חכמי נמא דוס ב' למילתו דה

וכח הקד"ר לכתבו משום דאיכא סכנתא על כיוס הב' מהב'

יל עש הדן שחמור צמנו לכל חומה"ש שב חזן מאחזל ומולה

דמשמע שבחולך וכזה ברור דכון דהטא מסח מאי

דכתיב והוא יאב ושב כתיב לך איתך למור פקא לשע

ח"ל קד"ב שב ואי מ"י"ר כוס הב' למילתו שחולה ושב

סכנה א"כ ח"ך חמור לך קד"ב שב דמשמע שבחולך ופ"י

לפ נחמי שלח חמור לך שב ממש חלח א"ל תשמוד קיינו

הך דמשמע א"ל כשמוד מדחולך חלח ודאי חמיה שחמור לו

הקד"ב שב אזה מוכנה מסח דמסוכני השב כתיב שמועין

כ"ס ד"ל"כ סכנתא א"י בער ומכר ר' חמיה כדע

ז"ל כ"ס מ"ג פ"י ד"ס א"י

ז"ל
א"י

סודת אחרי פ' לברכה

מאמר קהלת שמזוק וזל חיז זכרון לבא שוטם

חט קהלת חד

אמר כד הויטא הויטא וכדו לית אטא שוי בלדי
וחד אמר כד הויטא הויטא וכדו לית אטא מלדי
כהך שיון מאי בטיהו נס שיני לטופ אהאחד הנחיל

במלת הויטא והגעט סאלת כד הויטא ושור אהאחד

אמר לית חנפ אפי מיד וכאמר לית אטא חמיה יואין אור י

ניחיה בבהח פלג מד סבר לחט קהלת הוח טואך אחר

הייט מלך על יא' וסוכר דכא היה מלך פה חכס

אהוח קהלב על אס אהקה ליה חכמה ומהו חט קהלת וחק

גדול היית כשהייט מלך חכל עבא אנסל לקה מלבוב

חלם חכמת לא עשרד ל בפברת לחומר חכס נטל

מלך והרוט והחובד הויטא הויטא פ' סד הויטא מלך נס

חז הויטא קהלת וכדו אחיט מלך לית אטא שוי דקדק

לומר אור לאון נוסף דלא חז אחין ל מלבוב חטא חק ל' אפי

ל חכמה וחידך סבר הויטא כד הויטא אחיטו דוכס מלך נס

קלג אח מלת הייט ולמוז למה הקמיל בהויטא והל הייט מלך

בזמם אהיט פלג בזמם אעבר וכדו לית אטא שוי פ' נט מלך

ככל לעולם שני חכס לעולם אה ככב לט קלג וסוכר כה

שדגוס

להיזק ידוע מכול בפסוק קים ראה וינס ניה חזה חר נו אלא
 יוסף באופן ש"ע שנקבר יוסף במצרים והוא נקב מר"ת נער
 חרוננו טקרה קים וע"מיה ע"נלך דבר עד שיה יוסף -
 נגם ע"נ גמרה מוכר היה ינחמא לבב חנוש על יעקב חרבו
 כ נשלם מעשנו שטחך בענו לוסף ונפלא כי עיקר השטח
 ע"מיה קתה בספרו ליהם קתלנס בפענו כחו ויספר חלשחו
 וחל חחיו והיחך מלחו לבו לאלמו חר"ם את ודאי מוסר ע
 לפי שצער בו בפענס וקדמל חלו חלמוכיו ונעג בו
 כסכור שכזה סרה שטח"כ כי עיקר השטח ש"זה היתר לנו
 ובוה מלחו לבו לאלחו וע"סן ע"נלך ומגדונו למארה
 ואחר דעטן עד שמונש וע"סן בעו"ס את חרוננו טקד
 קים ועמח עיקר קסבר מאכה לשינער ר"כ סוף ויחכ
 ע"זקב חרוננו של יוסף הוא ע"נ גמרו זו שצער בו יעקב
 חרבו י"ח ודוק מדני

ופסוק ה"כ פטש במאפאזל טוב ועל פת לחס יפגע
 נבדק קפתח כה"כ ר"ל ופאזר במור
 חמרו מיה ע"ה מ"ז חתה נשא פטש לשארל דכנב י"א
 י"ב והח כנב אשר לו יאא פטש חל ואך למ חשח להם פטש
 זמן כנבט בחוקה וחילת ושבעת ז"ק וחס החמיו על ער
 כמ"י י"ב ויה ד"ל ח"י באך מ"ה ז"ה חר"ם של חר"ב
 י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

במדרכי מי חסם ויבין חת וחת נוק על מה
חבדה הארץ ויחמרה' על עמכם
חת תותתי" דבר זה נשאל לחכמים נלח פיהו
לנביאים נלח פירצוהו עד שכל הקצה ופירשו
על עזכם חת תורתני על שכל צרכו בתורה
תחלה"

וקשה מה עמק יש בשאלה זו להכרך לשאל לחכמים
ולנביאים והר קרפ ובהוא כמה ענינות שאוקלק
חמדות נס משה על שכל צרכו במה חת זה כדאי
לכה עשה

אמנם וכן שם אגיל אמרו מה לכה הקצה כבאע
כדב בתורתך חזק לא יאפסם וכל מה
יתנה נושא פנים למה דעבי ישח ה פשו חליך חל וכל
אח פנים להם שחם כדבב בגייה וחלת ושבעת וברכר
וחס מדקדק ער כזיב ועד רביה זה משה אמורתהם
לכך על כלל הקצה מוות עולם ונשא להם פנים חל
דאמנעיקס מקולקלם אום מעשיקס מוכס חייב כרפס
לשחות פנים לכה עשה חמדי דבר זה וכל על

כבוד ומהלך לא הביאו ולא ראו מה שצב קרב זל בממוך
 בל איש איש כי יקיה שמוח לפניו או בדרך רחוקה (כס חו
 לערוכותם פתח קרב כל לפי לאמא עפא חו לערוכותם
 שמוח עפא ובדרך רחוקה ובזה הדבר מובן מעצמו וחס
 נכחומרו לפי לערוכותם דהוה ליה למומר לפי לערוכותם
 חו לערוכותם לתור חלל לפי לתור ולערוכותם לתור לפי
 לאמא עפא לתור ולערוכותם לשמוח עפא ודרך רחוקה ורפי
 זה המנהג שמוי לו ובדרך לא היה חו בדרך לא היה ודרך
 מנחת בגביהו מחס קאש סג' עשה חסל חלל עכ'
 שמועתי מפרה קאש והוא סהן לחל עליון כמורה
 כחך הנהן נרו על פסוק שאמר הנביא ירמיה
 זכרתיך חסד ענך אהבך רחמיך לתך חסד במדבר
 באל לא זרוע והוא עש מעל קריב חעל עש סה לעב
 להוטיח אשני ממקום למקום עכ' חס הדך הוא מסוכן לפי
 מקום מעלה האשה חיה מחוייבך שתלך אחרי וזו כוונת
 הפסוק זכרתיך חסד ענך שבודאי היה בגבך חסד ולא
 בתרבותי יוב מאט סבות אחרי לבך אחרי במעבר שהוה
 מקום מסוכן אל נפשים ועקרבים ועוד שטע שהיא ארץ לא
 זרועה והיה לפי סה לתעבד ועב'ו הלכס אחרי מן הראוי
 הוא להחזיק לפי עוגת קדש ישרא ל' ו' פרמקש

פֶּאֶקוּק מֵהַ רֶב־טוֹק אֲשֶׁר נִפְטַת לַיהוָה כִּי פִעֲלַת לְחַיִּים
בְּיָדָם כִּי בִּטְחָם יוֹצֵא עַל מִוֶּלֶד אֲשֶׁר מִוֶּלֶד
בְּהָאֵי עֲלֵמָה לִבָּהּ וְלִמָּה אֲחֻלָּם הַכֹּהֵן בְּעֵגֶז חֵיבוֹ
חֵלֶם בְּזֶכֶר הָאֱמוּנָה אֲמִתִּימִים בְּיַפְחֹוֹת וְחֻדְוֹן יִרְתַּ
וְזֹא מֵהַ רֶב־טוֹק אֲשֶׁר נִפְטַת לַיהוָה כִּי לֹא אֶשְׁבֵּס נִפְטַת
לֵהֶם נִפְטַת לֵהֶם לְעוֹהָבֵי אֲשֶׁר מִפְּתֵי בְּהָאֵי עֲלֵמָה לִבָּהּ
וְיֵמָה שְׂחֵתָה מִשֵּׁלֶם לְעִדְקָם בְּעוֹהָז קוֹחַ אֲשֶׁר לְאֱמוּנָה
אֲמִתִּימִים וְבוֹטְחִים בָּךְ וְאִי כִי חֵן עוֹד מִלְּבָדוֹ וְזֶה
פִּעֲלַת לְחַיִּים בְּךָ עַד בֵּי אֲחֻלָּם לְהִמְאִתִּים וְחֻסִּים בְּךָ
אֲמִתִּים לֵהֶם אֲשֶׁר בְּעוֹהָז נְגִיד בְּאֲחֻלָּם וְהִנֵּה לְאֲחֻלָּם
לְמֵה חֵיבוֹ מִשֵּׁלֶם הַקֶּבֶל לְעִדְקָם אֲשֶׁר
וְהַקֶּבֶל בְּיָמֵי הַיָּמִין אֲשֶׁר וְעוֹד לְמֵה הָאֱמוּנָה מִשֵּׁלֶם אֲשֶׁר
בְּעוֹהָז יוֹצֵא מִשֵּׁלֶם מִוֶּלֶד חֵן כֹּהֵן לְעוֹהָז עַל מִוֶּלֶד לְעִדְקָם
הַזֶּה חֵת הַפְּעֻלָּה אֲשֶׁר חֵיב עֲבָרָה בְּזֶה אֵי הַיָּדָה
אֲשֶׁר חֵיב עַיִן אֲשֶׁר הַטְּחֵן מִלְּעָה חֵת חֵיב וְלֹא יִהְיֶה לָךְ
מִלֵּי הַצְּבוֹתָ שְׂמֵשִׁים לְבָן אֲשֶׁר לְאֱמוּנָה מִוֶּסֶח הוֹאֵי לְאֵלֵינוּ
בְּעוֹהָז מִשֵּׁלֶם בְּוִחוֹן תִּתֵּן אֲשֶׁר מִשֵּׁלֶם אֲשֶׁר מִוֶּלֶד הַטְּחֵן
עַיִן אֲשֶׁר לֵב בְּדוֹ מִשֵּׁלֶם בְּיָמֵי הַיָּמִין אֲשֶׁר חֵיבוֹ עוֹבֵר לְ
הַשֵּׁלֶם וְלֹא הַמְּשֵׁלֶם כְּחֵמֶךָ לְעִדְקָם חֵיב חֵיב חֵיב
רַחֲבֵה לְפָרְשַׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ וְכִדְוֶךָ לֵהֵי חֵיב חֵיב
כְּמוֹ עוֹהָז חֵיב וְחֵיב

כְּמוֹ עוֹהָז

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל דְּבַר בְּרַחֲמֵי מֶלֶךְ שְׂמֵחַ מִשְׁמַח חַמּוּ
 לְהַיְהוֹדֵה פְּסוּקֵי חֵלֶּה יִזְכְּרוּ בְּעֵבְרָא דְשִׁמְעוֹנָא וְקִרְטָא לְדָוִד
 בְּיַחְזִיק לְהַרְחִיק עַל " I
 נְרַחֵם אֶת לְהַיְהוֹדֵה עֹבְדָא חֵיתָא מִפִּי בְּמִזְרָא שְׁמוֹנָא
 וְהִפְטָא הוּא יִגְבֵּי אֲנִילָא דְנִגְרָא חֲזוֹדְדֵל וְעַבְרָ
 וְמִרְ שְׁמוֹנָא לְהַרְחֵם נִבְרָא נִבְרָא חֵיתָא מִמְעַרְבָא וְחֵי
 בְּעֵשֶׂה וְדֵל מִיִּיא לְחֵפְזָה זִילְתִּי בְּרִיקָא אֲנִילָא אֲשַׁחֲזָה
 גְבִיא לְמִטָּן אֲחִין סִנְכִין בְּפִלָּן עַל עַלְרָ בְּמִיָּה עֲמִיאָה
 זֶל דְנִבְרָא לְמִטָּן בְּרִיקָא תִּדְבַר בְּפִלָּן מִמִּין הַמְּוֹתָה לְפִךְ
 הֵיכָן שִׁבְעָא דְרִיקָא כְּשִׁמְרָא כֹּוֹעַ לְהַפְתִּחַ דְּחֵיִשׁ בְּמִיָּה
 חֲזוֹ וְחֵיִשׁ קְשֵׁרָה דְּרִיקָא הֵיכָן וְיִהְיִי מוֹנֵשׁ וְדֵל מִיִּיא לְחֵפְזָה
 הֵיכָן לְחֵלָה לְשִׁנְיָא לְהוֹדֵה דְכֹוֹרְבָא מִרְבָּן קוֹל וְחֵיִשׁ דְּבַר
 בְּפִךְ אֲבָרָה לְהַשִּׁיב אֲשֶׁךְ דְּבַר עֲקִרָא דְבְּפִךְ כְּמִרְבָּ
 דֹּךְ וְקוֹלָה כְּפִלָּן וְחֵלָה תֵּאִם כְּמִרְבָּי "

פְּסוּקֵי מִיָּה דְבַר מִוֹכֵךְ אֲשֶׁר כְּפִלָּן לְעִיָּךְ וְקֵי יוֹדֵעַ -
 אֲדָרָךְ בְּנֵי אֲרָם אִם יִחְלֵה אִישׁ אֶתְרֵעֵבו
 עֲשׂוֹבֵי חֲפִצוֹ וּמִבְּמִיָּח לְבַר אֲכַפְרָא חִין קוֹנְטָא אִלָּה לְמִוֹכֵד
 מוֹעֲמֵת אֲבָל אִם יִפְרָשׁ לֵעֲתִיךְ לְךָ דְּקוֹבֵס דְּמָ וְדִחִי -
 קוֹנְטָא לְקִרְבֹּבֵי לִו מִתֵּיגַ עֲמִיאָ אֲבָרָ וְדֵם כְּשִׁמְרָא פְּרָשׁ
 קוֹלָה יִתְרִי מִן הַסִּימָן אֲבָל קֵקֵבָה בְּרִיקָא אֲבָרָ וְקִרְטָא
 יִפְרָשׁ

פסוק חס לבי ברוכב בהנהגתו פסוק לא דברתי באשונ
ובן במאש ערפון ^{במלכ} קל לשטת פשא חמור רבא
בגון דאיש איסא טראזי פלשא אל האנלוי מילתא
בעלמא אא דחמור היטא משתתח טראס בלשא וקפא סב
רבא ובן רבמב והוא אדוד מוצע על חומר לשון
וחו חס לבי ברוכב לפי שפאט חמור בגנה פבעש
לש פאט מודב פבעש כל לחמור אש מה היא בעב
פלאו מן טק דברתי באשונ לשטת פשא וא"כ צריך אש
לחמור בלשא חמור חיי

פסוק חס שבדך בין חמותך וקלך חזבח וק טבמית
עבדיס היס יליד ציב ומקע כמף וילד ציב
שטנדל ציב קבו ועמלוכל טוב חף אילקהו ויסגבו
אינו בוח מלכא כן אין לו מסב גלגל אך מקע כמף חס
לא יעב עמו טובת יבח וברך לבי חס לחו לא לוד ע
חס רבא חס מוחניק עבמי בחוק מוקע כמף אהור
בוח חבל חס שבדך בין חמותך ילד בית בחופן אשפ
שפתח למוסר ויש לל יד לבוח חס בוח מלפך
לשבד למולך חלח אשפ שפתח למוסר לך חזבח
וק" מהרס אל שקאר

פירוש פסוקים בישעיה מהרסע להפתח וחכי
ה' אהיך כונש גיס ויהמו

יותר מן המעפר שבתוך וואו מה רב טובך שהבטחן הו
יותר רב מהמעפר (שבתוך וואו נגד בני אדם בל הפך
מדבר רחם כדאמרן וק"ל

כוסרה

שיטא לעטור ד' נחמו בני מרה כולו) בני
איטא נחמו **ע** נחמן עבוד חלמס יטמו
פאענד (מרה) ונחמו מה לעדקן (עצקן) **ה** בזה במד
שיטא למאמה פרעיס ובאס דהצדק נבדע בענין הדור מיט
שליש' א' ערבים זה נחמו וז' כך הוא הסגנון דהצדקים און
לבעיס נחמו עבוד חלמס לעצ' חתימו ל' תפלים בעי
הדור חז' ונחמו מה למאמה אונחמו חייבים און נחמו
תפלים עבודה ונא עבין להם קרשים אמרה הדבר ה
אחתם אונחמוס נחמו פאענד (מרה) והא דאחתם (תפלים)
בענינו (קבעים כלל) בני איטא נחמו ועבדים זה נחמו
וק"ל

ענין לעטור

נעובד הוא לטע שמשמש על שמו
יונקתו תצא " על ג' ארציו וטובק

חיוב

בית אבטם יחזק " אס יבלעגו ממנה (מורו וחסדק ל'
כאיותוך " קין הוא משמש דרק ומשפט אחר ויפוחו "
אחיוב מדבר על הצדק שתמיד הוא נפש לפטו
יובן יתבדק וז' נעובד הוא לטע אמש במד' כי שמש
ומזן יש ז' נעובד נעובד על נעובד על י' אמש נעובד יונק
זה היא הנשמה שמוטת יונק העוף גוף לבן מרוב החשך